

உ
தம்
பரப்பிரஹ்மணே நம :

ஆனந்தபோதினி

“ எப்போரு ளுத்தன்மைத் தாயினு மப்போருள்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு.”—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	}	சித்திரபானுவா ஆடிமீ கஉ	}	பகுதி
28		1942வா ஜூலைமீ 16உ		1

கடவுள் வணக்கம்.

நீ துதாங்கிய திருததலாணை தெற்றிக்கண்ணினை
கிரைவனை மடத்தை
உதுதாங்கிய கொண்கையினினைக் குற்றமில்லியைத்
சத்தையஞ் சடைமேல்
குதுதாங்கிய அழகினை அமரர்க்கு அரிய சோதியை
வரிவரால் உகனும்
சேதுதாங்கிய திருத்திணைககருள் சிவக்கொழுத்தினைச்
சென்று அடை மனனே. (1)

பிணிகொள் ஆக்கை பிறப்புஇறப்புளன்னும் இதனைக்கி
நசந்திருவடி இணைகள்
துணிய வேண்டிடிவ் சொல்லுவன் கேளீ.
அஞ்சக்கொஞ்சமே வஞ்சர்வாழ் மதில்முன்று
அண்கொள் வெஞ்சிலையால் உகத்திறம்
ஐயன்னவயகம் பரவிலின்று ஏத்தம்
தினியும் வார்பொழித் திருத்திணைககருள் சிவக்கொழுத்தினைச்
சென்று அடை மனனே. (2)

வடிக்கொள் கண்ணினை மடந்தையர் தம்பால்
மயல்துஉற்று வஞ்சனைக்கு இடமாகி
முடியுமா கருதேல் எருதுவது மூர்த்தியை
முதலாய பிராணை
அடிகள்என்று அடியார்தொழுது ஏத்தம் அப்பன்
ஒப்பிலாமுலை உமைகோணச்
செடிக்கொள் காண்மலி திருத்திணைககருள் சிவக்கொழுத்தினைச்
சென்று அடை மனனே. (3)

அருமபொருள் விளக்கம்

(இ-ள்.) மனமே! வெண்ணீறு பூசிய திருதலவாணை, கெற்றிக்கண்ணை, வளைபங்களை வரிசையாகத் தரித்த பார்வதிதேவியை இடப்பாகத்தில் வைத்த அர்த்தகாரீஸ்வரனை, புனிதமூர்த்தியை, கற்றையான அழகிய சடைமீது கங்காதேவியை நாகிய அழகப்பிரானை, தேவர்கள் காண்பதற்கு அரிய அருட்சோதியை, வரிகளையுடைய வரால்மீன்கள் புரளும் கழலின்கள் கிறைந்த திருத்தினை கையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவக்கொழுந்தினைத் தஞ்சமாகச் சென்று அடைவாயாக; (எ-து.) (1)

(இ-ள்.) மனமே! கோல் கொண்ட தேகம், ஜனனமரணம் என்னும் துன்பங்களை நீக்கி இறைவன் திருவடித்தாமரைகளை அடையவேண்டுமானால், ஒருவழி சொல்கிறேன்; நீ கேட்பாயாக. கெஞ்சமே! அஞ்சாதே! வஞ்சக அடக்கர்கள் வாரும் திரிபுரக்களும் நீரம்பராய் விழும்படியாக அழகிய வெஞ்சிலையால் சிறிய ஐயன் உலகமுழுதும் பரவி சின்று ஏத்தும் கெருங்கிய பூஞ்சோலை ருழ்த்த திருத்தினை கையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவக்கொழுந்தினை அடைக்கலமாகச் சென்று அடைவாயாக; (எ-து.)

“பணிகொள் ஆக்கை பிறப்பு திறப்பு என்னும் இதனை நீக்கி ஈசன் திருவடி இனை” என்னும் அடி, “இருஞ்சேர் இருவினையுஞ் சேரா, இறைவன் பொருள் சேர் புசுழ்புரித்தார் மாட்டு” என்னுந் திருக்குறளோடு ஒப்பு கோக்கத் தக்கது. (2)

(இ-ள்.) மனமே! வாய்போல் கூரிய கண்களையுடைய மங்கையர் மீது மையங்கொண்டு வஞ்சனை முதலிய கொடிய குணங்களுக்கு நீனைக் கனமாகி அற்பாயுதாக மடியக் கருதாதே! இடபாசூடான சிவமூர்த்தியை, பிரம்ம லக்ஷண ருத்திரர் மூவர்க்கும் மேலான முழுமுதற் பெருமானை அடிகள் என்றும் அடியார்கள் இறைஞ்சிப் போற்றும் அப்பன் ஞானப் பால் பொழியும் கொங்கைகளையுடைய ஒப்பில்லாத உமாதேவிக்கு காயகளை, செடி கொடிகள் படர்ந்த காடுகள் மலிந்த திருத்தினை கையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவக்கொழுந்தினை அடைக்கலமாகச் சென்று அடைவாயாக; (எ-து.)

‘ஹதயவார் மையவிலே தாழ்த்த விடக்கூடாது’ என்று உலகோர்க்குப் புத்திமதி கூற விரும்புவார் தமது கெஞ்சத்தக்கு அறிவுறுத்தவதபோல், “வடிக்கொள் கண்ணினை மடக்கையர் தம்பால் மயலது உத்த வஞ்சனைக்கு இடமாகி முடியுமா கருதேல்.....சிவக்கொழுந்தினைச் சென்று அடைகின்றேன்!” என்று பாடியருளினார். (3)

பேத புத்தி ஏன் ?

அண்டவன் படைப்பில் மக்கள் அனைவரும் ஒரு தாத் தினரே ; சமமானவர்களே. பொதுவாக, அவர்கள் உருவம், அவயவங்கள், அறிவு, குணம், செயல் அனைத்திலும் ஒரே தன்மை வாய்ந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர். நாடு, மொழி, சமயம் ஆகிய செயற்கைப் பிரிவுகள் அவர்களை வேறு பிரிக்கின்றனவே பொழிப, இயற்கையில் அவர்களிடையே எவ்வித வேற்றுமையும் இல்லை. அப்படி யிருத்தும் மக்களில் ஒரு சிலர் ஆணவங் காரணமாக, சுபகல உணர்ச்சியினால், மக்களிடையே உபர்வு தாழ்வு முதலிய வேற்றுமைகளைப் பாராட்டி வருகின்றனர். மக்கள் சௌகரியத்துக்காக-வாழ்க்கையில் வசதி பெறுவதற்காக-அறிஞர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நாடு, மொழி, சமயம் ஆகிய பிரிவுகளே இவர்கள் பேதபுத்தியை வளர்ப்பதற்குப் பெரிதும் துணைபாவின. எனவே, அகம்பாவங் காரணமாக மற்றவர்களைவிடத் தாங்களே உயர்ந்தவர்கள், மேலானவர்கள் என்று கருதிய ஒரு சிலர் நாடு வேறுபாட்டைக் காரணமாகக் கொண்டும், மொழி வேற்றுமையைக் காரணமாகக் கொண்டும், சமயப் பிரிவைக் காரணமாகக் கொண்டும் பிறரை இழித்துக் கூறி வாலாயினர் நாடு, மொழி, சமய பேதங் காரணமாக மக்களிடையே ஏற்பட்ட வேற்றுமை களடைவில் பல்லாசிரியம் பேதங்களாக உருக்கொண்டு விட்டது. இப் பேதபுத்தி விபரீதமாய்ப் போய், ஒரே நாட்டில் வாழ்பவர்கள், ஒரே மொழி பேசுபவர்கள், ஒரே சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இடையிலும் பலவிதமான சாதிப்பிரிவுகளை வேருன்றச் செய்துவிட்டன.

இவ்விதமாக, குணம் குறி செயல்களால் ஒரே தன்மை வாய்ந்த மக்களிடையே பல்வித பேதங்கள் கிளைத்து பலவிபரீதங்களை நிகழ்த்தி வருவதைக் கண்டடாகக் கண்டு வருகிறோம். இன்று மற்றெல்லாப் பிரிவுகளைக் காட்டிலும் மக்கள் பால் ஜாதியதம்பாவமும் நிறத் திமிரும் மிகுந்த ஆதிக்கம் கொண்டு இருக்கின்றன.

கின்றன. இந்த ஆணவ வுணர்ச்சி மக்களை எவ்வளவுதூரம் அலைக்கழித்து வருகின்றன என்பதை அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாது. போரபத்தான காலத்திலும் இப் பேதபுத்தி மக்களை விட்டுப் போகவில்லை யென்றால் அதிகஞ் சொல்வானேன் !

1 இன்று உலக முழுதும் யுத்த நெருக்கடியும் ஆபத்தும பாலி யிருக்கின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட உயிருக்கே போராரும் படியான ஆபத்தான நிலைமையிலும் கூட மேனாட்டார் நிறத்தியிரையும் ஆணவபுத்தியையும் சிறிதும் விடாமல் பாராட்டி வருகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் மனோபாவத்தை என்னென்பது !

இவ் விபரீத மனோபாவத்துக்குச் சமீபத்தில் இரு உதாரணங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. முதலாவது, இந்திய ஹைகமிஷனர் ஸர். அலீஸுல் ஹக் சமீபத்தில் இங்கிலாந்தின் வட மேற்கு நகரங்களில் சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்து பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் பயிற்சி பெற்று வரும் இந்திய பெயின் சிறுவர்களைப் பார்வை யிட்டார். மாஞ்செஸ்டரிலும், லிவர்பூலிலும் இந்தியர்கள் கிருத்தளித்தனர். மாஞ்செஸ்டர், செஸ்டர் நகரங்களின் லார்டு மேயர்களும் கிருத்தளித்தனர். லிவர்பூலில் பிரிட்டிஷ் கவுன்ஸில் நகராசிரை) ஸர். ஹக்குக்கு உபசாரப் பத்திரம் வாசித்து அளித்தது. லார்டு மேயர் ஸர். ஹக்கை வரவேற்று உபசரித்தார். ஆனால், அவர் தம் வர்க்கத்துக்கே உரிய ஆணவத்தை வரவேறபின் போது காட்டி விட்டார். அவர் ஸர். ஹக்கை வரவேற்று பேசுகையில், “பல மதங்களைப் பின்பற்றும், பல மொழிகளைப் பேசும் (சுமார் 200 இருக்கலாம்) மக்களுள்ள இந்தியா போன்ற தேசத்திற்குப் பிரதிரிதித்வம் வகிப்பதென்றால், ஸர். அலீஸின் வேலை மகத்தானதாகும்” என்று குத்தலாகக் கூறினார். இக் குதும் புப்பேச்சு நமது ஸர். ஹக்குக்கு ஆத்திரத்தைக் கிளப்பி விட்டது. ஆகவே, அவர் லார்டு மேயரின் ஆணவ மொழிக்குச் சரியான சாட்டை கொடுத்தார். “ஆம். இந்தியாவில் வேற்றமைகள் இருக்கின்றன. உலகில் எந்த நாடுதான் வேற்றமைகளின்றி இருக்கிறது? எங்கள் நாடு பெரிது. ஆகவே, அதில் இந்தியை மதங்களும் மொழிகளும் இருப்பது இயற்கையே” என்று அவர் ஆணித்தரமாகப் பதிலளித்தார்.

அதன் பின் ஸர். ஹக் ஒரு பத்திரிகை நிருபருக்கு அளித்த பேட்டியில், “நான் ஒரு இந்து என்ற முறையிலே முஸ்லிம் என்ற வேறுதாலிலே இங்கு வாகில்லை. ஆனால், இந்தியன் என்ற முறையில் இந்தியாவின் பிரதிரிதிபாக வந்திருக்கிறேன். பற்பல மதங்களும் ஜாதிகளும், மொழிகளும் கொண்ட தேசமாக இந்தியாவை வருணிப்பது இங்காட்டில் ஒரு வழக்கமாகப் போய்விட்டது. காமன்ஸில் இந்தியா மந்திரி தான் பேசட்டும்; அல்லது

பேத புத்தி ஏன் ?

லார்டு மேயராதத்தான் இருக்கட்டும். இந்தியாவின் வேதங்களை காது புனித்துப் போகும் வரை பலபட பேசுகிறார்கள் என்று கூறி, பிரிட்டிஷ் மக்களின் பேத புத்தியை வெளப்படுத்தினார்.

இரண்டாவது பின்ட் டாடாகான் ஸப் டிவிஷனல் மாஜிஸ்திரேட்டான ஸ்ரீ கே. டி. ரோஜர்ஜ் ஒரு வழக்கின்மீது அளித்த தீர்ப்பில் இந்தியர்களை இழிவுபடுத்திக் கூறி யிருப்பதாக தகவல் வெளி வந்திருக்கிறது. இந்த மாஜிஸ்திரேட்டின் தீர்ப்பிலுள்ள விபரீத வார்த்தைகளை ஜில்லா செஷன்ஸ் ஜட்ஜ் ஆட்சேபித்ததன் மீது லாகூர் ஐகோர்ட்டு ரீதிபதி ஸ்ரீ டி. முஹமது மேற்படி ஆட்சேப வாசகங்களை, ஜட்ஜ்மெண்டி லிருந்து எடுத்துவிடும்படி உத்தரவிட்டார். மேலும் அவர், இந்த ஜட்ஜ்மெண்டில் மற்றொரு ஆட்சேபகரமான பகுதி இருப்பதைக் கண்டு பிடித்து அதையும் எடுத்துவிடும்படி உத்தரவிட்டார். மேற் குறிப்பிட்ட ஆட்சேபகரமான வாசகமாவது, “இந்த வழக்கின் விவரங்களை நான் நன்றாக விசாரித்தேன். தாங்கள் நாகரிக மக்கள் என்று எண்ணுவதற்கு உரிமை யளிக்கக்கூடிய பொது ஜனப் பொறுப்பையும் ஒற்றுமையையும் இந்தியர்கள் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள வேண்டுமானால், இந்த வழக்கில் காணப்படும் பல அம்சங்கள் முறையப்பெற வேண்டும்.”

இவ் வாசகத்தைப் பற்றி லாகூர் ஐகோர்ட்டு ரீதிபதி விவாதிப்பானஞ் செய்கையில் “இந்த மாஜிஸ்திரேட்டின் அபிப்பிராயப்படி, (1) இந்தியர்கள் பொது ஜனப் பொறுப்பு உணர்ச்சியை விரித்தி செய்துகொள்ள வில்லை. (2) அவர்களுக்கு ஒற்றுமை இல்லை. (3) தாங்கள் நாகரிக மக்கள் என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொள்ள நியாய மில்லை என்பதாக இதிலிருந்து அர்த்தமாகிறது. ஒருங்கச் சொன்னால், இது போன்ற வாசகங்களை உபயோகிப்பதற்கு அவசியமில்லை; அது நியாயமு மில்லை. அவரது சொந்த அபிப்பிராயம் இவ்விதமாக இருந்தாலும், அதை ஜட்ஜ் மெண்டுகளில் புகுத்தக்கூடாது என்பதை அனுபவத்திலேயே தெரிந்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இதுபோன்ற வாசகங்களை வெளியிடுவது மனிதவழக்கத்தின் ஐக்கில் ஒரு பாகமாக இருக்கும் லட்சக் கணக்கான மக்களின் மனதைப் புண்படுத்துவதாகும். அதுவும் இப்பொழுது மாகாண சர்க்கார்களை இந்திய மந்திரிகளே மிகச் சிறந்த முறைகளை எடுத்துகிறார்கள்.

“அரசாங்கத்தின் ஆதர பெரிய பெரிய உத்தியோகங்களிலும் இந்தியர்கள் மிக்க சாமர்த்தியத்துடன் வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரை இந்தியமய மாக்கவேண்டும் என்று ஏற்கனவே யோசனைகள் இருந்து வருகின்றன. நாகரிக

மக்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள யோக்கியதை இல்லாதவர்கள் என இவர் யாரைச் சொன்னாரோ அவர்கள் தான் இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தைப் பாதுகாக்கவும் உலகத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் பிரிட்டிஷ் கொடிகள் டறக்கவும் தங்கள் விலையுயர்ந்த ரத்தத்தைச் சிந்திக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

“இவ்வளவு பெரிய உலகத்தில் நாகரிக நிலைமை எங்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்காது என்று இங்கு எடுத்துக் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. இவ்வுலகத்திலுள்ள மற்ற மக்கள் ‘நாகரிக மக்கள்’ என்ற பட்டத்தைப் பெறுவதற்கு வெகு காலமுன்பே இந்தியர்கள் நாகரிக மக்கள் என்று பரபலப்பட்டு விட்டார்கள். பிரிட்டிஷ் சர்க்காரிடத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு உண்மையுடனும் பத்தியுடனும் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு ஒற்றுமையுடனும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் பொது ஜனப் பொறுப்பு உணர்ச்சியில் அவர்கள் யாருக்கும் பின் வாங்கினவர்களில்லை. சில அநாகரிக மனிதர்கள் இந்தியாவில் மாத்திரம் மல்லாமல் உலகத்திலுள்ள எல்லா தேசங்களிலும் இருக்கிறார்கள். இவர்களைக் கொண்டே ஒரு தேச மக்களை மதிப்பிட முடியாது” என்று கூறினார். அத்துடன், அவர், “ஒரு கிருப்பத்தை வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்து பொதுவான தத்துவங்களைக் கண்டு பிடிக்க முயற்சிக்கக் கூடாது” என்று மாலிஸ்திரேட்டுக்குப் புத்தி கூறினார்.

இவ்விதம் விவர்பூல் ஸார்டு மேயரும், பின்ட் டாடாகான்சப் மாலிஸ்திரேட்டும் இந்தியாவைப் பற்றியும் இந்தியர்களைப் பற்றியும் கொண்டுள்ள கிபரீத மனோபாவத்துக்கு அடிப்படையான காரணம் உலகிலேயே தாக்கன் உயர்ந்த ஜாதியார் என்ற அகம் பாவமும் சிறத்தியிருமேயாரும். ஒரு பொறுப்புள்ள உயர்ந்த மனதானத்தில் இருக்கும்-என நிலைமைவாக இருந்து நிலைமையைக் கவனிக்கவேண்டிய ஸார்டு மேயரையும் சப்மாலிஸ்திரேட்டையும் போன்றவர்களே இவ்விதக் குறுகிய மனோபாவம் கொண்டிருப்பார்களானால், பற்றச் சாதாரண மக்கள் நிலைமை என்ன? இவ்விதம் ஆங்கிலேயர் போன்ற வெளிநாட்டார் இந்தியர்களைய நம்மைப் பலவகையிலும் கேவலப்படுத்தி வருகையில், நம்மவர்களில் ஒரு சிலர் ‘நாங்கள் தான் உயர்ந்த சாதி; அவர்கள் தாழ்ந்த வகுப்பார்; நாங்கள் தனி சாதியார்’ என்று பேதம் பாராட்டி வேற்றுமையை வளர்க்கின்றனர். “இத்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையே பேதங்கள் அடிப்படையானவை நாகரிகம், மொழி, இலக்கியம், ஒலியம், சிற்பம், சட்டம், பழக்க வழக்கங்கள், பெயர், மனப்பான்மை யாவற்றிலும் முஸ்லிம்கள் தனி ஜாதியினர்” என்று முஸ்லிம் லீக் தலைவர் ஜனப் ஜின்னா

புத்தாண்டு வாழ்த்து

வாழி ! வாழி ! வளர்ந்த மூலகில்
வாழி ஆனந்த போதினி வாழி !
தொல்சீர் உலகோர் தோன்றுகான் தொட்டும்
பல்சீர் பெருகப் பரவுமென் தமிழைத்
திண்மைசேர் தமிழர் செவ்வமென் நினைத்துக்
கண்ணிய வழியெலாம் காட்டும் ஆனந்த
போதினி பென்னும் புசுழ்மலி பொலியே !
மேதினி தன்னில் பேதமை நீக்கி
* 'தூன்றில் இரண்டை யோர்ந்த மூன்றை
கன்ற யடக்கி காண்கைப் பெற்றே'
யின்புற வாழ இன்னருள் காந்து
தேன்மறை பொழியும் திருகவை முகிலே !
அறமுணர் தமிழர் உகமெலாம் குளிரத்
திறமுடன் கலையெலாம் திரட்டிப் போதனை
செயுநின் திறத்தைச் செப்புற வெளிதோ ?
உயர்முனிகையி முதலியார் என்னும்
தொல்சீர் புசுழோன் தோற்றிய மணியே !
கல்துறைக் கண்ணின் கலிலும் புலமையால்
எழில்சேர் அணியை இன்பாய் ஏற்று
வழிபல சென்று வான்புசுழ் பரப்பும்
வாழி ஆனந்த வடிவே !
வாழி பல்லாண்டு வாழினாழியவே !

[* தூன்று=ஆத்மா; இரண்டு=பாவ புண்ணியம்; மூன்று=ஆண
வம், மாயை, கன்மம்; காங்கு=அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.]

—மு. த. வேலாயுதம், புதுவை.

2

இமிழ்திரைவெண் கடற்புலிமேல் இன்புசுழ்சேர்
சென்னைககர் இனிது தோன்றித்
தமிழன்கின் மடியின்மிசைத் தவழ்த்துகை
மனத்தின்மிசைத் தங்குஞ்செவ்வி !
அமிழ்தமெனச் சுவை கொழிக்கும் ஆனந்த
போதினியாம் அணங்கே ! நின்றன்
கமழ்தருபுத் தாண்டின்மணம் கின்றிலகில்
நீடுழி லென்று வாழி.

1.

உணங்கனித்தேம், கனிநிறத்தேம், உடல் வளர்த்தேம்,
ஒங்குவகை உற்றேம் அம்மா !
வளஞ்சிறத்தேம் வாழ்க்கையுற வகைநெளித்தேம்
மகிழ்ச்சிமலர் வளமும் கண்டோம்

ஆனந்தபோதினி

அனலிந்தமிழ்ச் சுவைதெருட்டும் ஆனந்த
போதினியெம் அருமைச் செவ்வீ !
புனதிகங்கொண் டேம்மின்று புத்தாண்டுப்
புதுமலர்ச்சி போந்த போழ்தே.

2.

R. கணபதி, அண்ணாமலை நகர்.

3

உலகுக் கொருமுதல் வன்மலை மாமகன்
கொழுநன் உனமதனில்
உன்னிடம் அடியவச் குறைநீர் சங்கரன்
சதிசேர் உயர்புனிதன்
நிலவைச் சடைதனி லேயணி யும்பரன்
அமலன் நீறணிவோன்
நீய் பொது வினில்கட மிடுமா னந்தன்
நிறையருள் வருகுவே
புலமைக் கலைபர வும்பல கட்டுரை
பொருள்சேர் ஆனந்த
போதினி யெனுகற் பெயருடன் வெளிவரு
புதுமைச் சஞ்சிகையும்
தலைமைப் பதவின ிக்கும் அறிபதி
நாமும் எங்காளும்
நாரணி தனில்கல மெல்லாம் உற்றினி
நாய்வாழ் வோங்கிடவே.

க. சிதம்பரம்-பிள்ளை, இராமவர்மபுரம் புதூர்.

4

பூவுகி எல்லார்கட் புனிதமுத நாதனடி
போற்றி செய்ய
மேவுதகற் பகமலரை மென்காத்தால்
கொய்திடுமேன் மாட மோடு
காவுறுபொன் மலரலைக்குக் கடன்மருங்கே
பொலிந்தொனிருக் காமர் செய்தல்
மாவுதகன் னில்கு மங்குவன
ஓடன்றிருவு மாண்பாய்ச் சேர்த்து,
திருமயிலை முதலாகச் சிவனுலையு
மாலயங்கட் செவ்வி நோக்கி
அருண்மருவு நீறுபுனை அன்பர்குழா
மொடுகலைக னறிந்தோர் நாமும்
பெருகிவிறற் துறுககரம் பெயர்ச் சென்னை
தனிற்றங்கி பெட்பாய் வாரும்
அருத்தமிழின் கலையோங்க அவதரித்த
முனிகையி அறிவோன் நத்த.

1.

2.

புத்தாண்டு வாழ்த்து

செவிகு மானந்த போதீனியாந்
செவ்வையே திகை டோறங்
கோலமுடன் வருகையெதிர் கொண்டுமன
முவந்ததிலே குலவித் தோன்றும்
சாலமிகு மிலக்கியமும் தகைதீதிக்
கதைமுதலாக் சார்த்து கோக்கிப்
பாலொடுந் கனிசேர்த்துப் பண்புடனே
கனவந்திடம்போற் பருகு வாரோ.

3.

குறைவுடைய சந்தாவைக் கொடுத்துப்பல்
லாய்ரவர் கோதி லாத
அறைத்திடுபல் விடயங்க ளார்வமுடன்
வாசித்தே ஆனத் திப்பார்
கிறைவுடனே யாண்டுசெல் திகர்வென்னி
விழாதனையே நீடி யேற்றும்
இறைவனரு ளால்யாண்டு இருபானே
டெட்டுமினி தின்றே பெற்றாய்.

4.

இன்னணம்பல் லாண்டுகளு மிவ்வகையாய்ப்
பயனுதவி யிம்பர் தன்னின்
பன்னிய கற்பகம்போற் பண்புடனே
கிணத்தினிது பன்னான் வாழி!
பொன்னைய ஆனந்த போதீனியாந்
செவ்வனே! நீ புனித மாக
அன்னை தமிழ்த் தொண்டிபுரிக் தானருளா
னீமிழி அமர்த்தே வாழி.

5.

P. குட்டி முன்காயிச் செட்டியார், பெரணமல்லூர்.

5

அன்பமர் பாவாய் ஆந்தமிழ்த் தேவீ!
ஆனந்த போதீனீ! அன்னாய்! வருக!
இருள்மனத் தகற்றும் இறைவீ! வருக!
ஈடிச்சின் சீர்த்தி என் னும் ஒங்குக!
உவப்புடன் கற்றோ உனத்தில் இன்பம்
ஊற்றிடும் சின்மன் ஒண்புகழ் வாழி!
எவ்வமுற் றேற்கும் இன்மமிழ் அன்பீர்!
ஏற்பீர் எழுவீர் இன்மமும் அன்னையை
ஐயமகற்றும் ஆனந்த போதீனீ
ஒன்றினைக் கொண்டே உனமெழ் கொள்வீர்
ஒத்தவன் தன்னை உடனே அழைமின்!
ஒளவிய மிக்கீர் அவன்புத் தாண்டு
வண்கதிர் போவதீ ஓழி
வழிவழி மலித்து வாழி வாழியரோ.

A. K. வசந்தகோகிலம், அண்ணாமலை ககர்.

6

பூமகன் வாழ்த்தும் புனிதா வருக!
 புகழு மானந்த போதினி வருக!
 வருக புத்தாண்டு மகிபா வருக!
 மங்கள சாசனா வருக! வருக!
 அரிப தொண்டாற்றும் அரேசே வருக!
 அன்பருள் மகிழ் அன்பே வருக!
 கலை பல உரைக்கும் கருத்தே வருக!
 கௌமார காலம் கடந்தாய் வருக!
 தக்கதோர் பருவர் தன்னாழி பெற்றாய்
 சாற்ற நாலேழு தான் வயதடைந்தாய்
 ஆளுகைப் பேய்க ளல்லவின் போதும்
 அற்பசுந் தாவோ டவனியி லன்பாய்
 திக்க டோதஞ் சிறப்போ டுலாவுதல்
 சிறப்பினுஞ் சிறப்பாஞ் செவ்வனே வருக!
 முதன்மை யாசிரியராய் முனிசாய் முதலியார்
 முன்வந்து உன்புகழ் மொழிதலோர் சிறப்பாம்
 எத்தனை சிறப்புனக் கின்பமாய்த் செய்தனர்
 என்றதை இயம்புத வெவ்வன யியலும்?
 இவகிய விலக்கண யினிதா யமைத்தார்
 இன்பச் சுவையோ டெக்கணும் நிறைத்தார்
 யாவ, ருளத்திலும் கன்கொடு வினக்க
 கற்றயி பூன்பாய் கவின்றனர் பெரியார்
 “சரும்போ! கனியோ! கதலியின் குடியோ!
 கனிரசத் தானோ! கற்கண்டோ! தேனோ
 யாதோ! வுன்கவை” யாமென வினவ
 யாவரும் புகழ கௌமர யுரைத்தனர்
 உன்னருந் தொண்டும் உதவியு முகவல்
 ஓங்கியே வளர உமைபான் கணவன்
 பன்னகா பன்னன் பரமனின் சேயன்
 வன்னமா மயிலில் வரும் வடிவேவன்
 அன்னவன் சோதான் ஐங்கான் பாதம்
 அன்பொடு வேண்ட ஆண்டருள் புரிவர்
 பாத சேய்களின் பாவ மகத்துவர்
 பரவிய உலகிற் பல்லாண் டுன்புகழ்
 வாழ்க நீடுழி! வாழ்களின் சேவை!
 வாழ்க மாதிலம்! வாழ்க வாழ்கவே!

எம். எஸ். சூரிமூலம், சிசோன்.

விவசாயம்

(தி. மு. இராஜகோபாலன்.)

மக்கள் 'பணம்' 'பணம்' என்று பறக்கிறார்கள். ஆனால் பணத்தைத் தேடும் முறை தெரியாமல் உத்தியோகம் (பதவி) என்று புனை பெயரால் அழைக்கப்படும் அடிமைத் தொழிலிலும், 'கண்டிதாப்ட்' என்று சொல்லுகின்ற ஒப்பந்த வேலையிலும், 'ஸ்பெகுலேஷன்' எனப்படும் குறு வியாபாடுகளிலும், அரிசி வந்துக்கள் விற்பனை முதலியவைகளிலும் தான் பெரும் பான்மையாக இறங்கி பணம் சம்பாதிக்க முயல்கிறார்கள். இத்தகைய காரியங்களில் இறங்குபவர்களுள் துறந்தக்கு தொண்ணூறு பேருக்கு வயிற்றைக் கழுவு போதிய அளவு கூட வருமானம் கிடைப்பதில்லை. அசேருடைய குடும்பங்கள் கொடித்துப் போவதையும் கண்ணாடி காண்கிறோம். விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய மிகச் சிலரே இவைகள் மூலமாய் சிறைய வருமானம் கிடைக்கிறார்கள்.

ஆனால் பிடிவாதத்தோடு உறுதியாய் மனம் வைத்த சரியான வழியில் முயற்சி செய்கிற அனைவருக்கும் பாரபட்சமில்லாமல் அமோகமாய் அளிக்க பூமிதேவி காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் ஒருத்திக்குத் தான் ஜாதி, மதம், இன்னொன்றைப் பிரித்தியாசங்கள் கிடையாது. உழைத்த மட்டிற்கு பயன் தருகிறாள். ஆனால் அறிவேடு, பொறுமையோடு, பணிவேடு, வழி தெரிந்த பெரு முயற்சி செய்தால் எதிர்பாராத அளவுக்கு மேல் பயன் தருகிறாள்.

அவ்வாறு காம் அதிகம் உழைத்தும் பயன் குறைவாய்க் கிடைப்பின் ஏன் குறைவாய்க் கிடைத்தது என்பதை பொறுமையோடு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சர்க்காரால் ஆராய்ச்சிகள் செய்து வர வேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்தவைகளை சினிமாவில் என்றும் வைத்திருக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்வதில் 'போனும் என்ன எண்ணம்' இருக்கவே கூடாது.

ஐரோப்பாவில் மேற்கண்ட வழிகளை அனுஷ்டித்த அரிய பயனை அடைந்த வருகின்றனர். பென்ஜியம் காட்டில் பத்த வருடத்த விரைவைச் சராசரி பார்த்ததில் ஒரு ஏக்கரில் ஒரு போகத்துக்கு 550 பக்கா கோதுமை விளைந்ததாம். மேற்கண்டது எஞ்சு பண்படுத்தாத சாமானிய சில வருமானம். ஆனால் பண்படுத்திய சிலத்திலோ 1134 பக்கா கோதுமை விளைந்ததாம். அந்த காட்டில் ஒரு சதா கமைனுக்கு 589 ஐக்கள் இருக்கிறார்கள். 40 வருடங்களுக்கு முன் அவர்களில் 490 ஐக்களின் உணவு அவர்களது குறுகிய காட்டினேயே உற்பத்தி செய்தார்கள் என்றால் அவர்களின் அயர்ச்சியில்லா உழைப்பும் வேகாண்மைத் திறமும் தான் என்பதை!

அமெரிக்காவில் கஞ்சு வேலை செய்து பத்து வேகாணிகள் ஒரு ஏக்கரில் 1780 படி முதல் 2300 படி வரையில் மக்கள்கோளம் அதத்தார்கள். சில ஏக்கரங்களில் 31 டன் அதாவது 69,440 ராத்தல் உருளைக் கிழங்கு எடுத்திருக்கிறார்கள்.

டென்மார்க்கில் (Denmark) ஏக்கராவிற்கு 600 பக்கா கோதுமை விளைகிறது. இந்த காட்டில் 28 லக்ஷம் ஜனங்கள் தான் இருக்கிறார்கள். சாகுபடிக்கு ஏற்ற நிலங்கள் 70 லக்ஷம் ஏக்கர்கள் தான். இந்த சிறிய அளவு பூமியிலிருந்து கடனுடன் போராகடி காலுகோடி பவுன் வரையமுள்ள உணவுப் பதார்த்தங்கள் உண்டு பண்ணுகிறார்கள். 145 பவுன் விலை பெற மாணமுள்ள உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களின் ஆராய்ச்சித் திறனையும், சலியா உழைப்பையும், பாசாட்டாமல் இருக்கவே முடியாது.

இன்னும் ஒரு உதாரணம் மட்டும் காட்டுவோம். கொன்ஸே என்று இங்கிலாந்துக்குச் சொந்தமான ஒரு நில உள்து. அதிலுள்ள பாறைகள் மலைச் சிகரங்கள் உட்பட அதன் விஸ்தீரணம் 16,000 ஏக்கராவிற்கு மேல் இல்லவே இல்லை. அவற்றின் 9884 ஏக்கர்கள் தான் பயிரிடுதற்கு யோக்கியமானவை. ஆனால் அத்திலிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களைக் கணக்கிட்டுக் கூறினால் கம்பலே மாட்டிக்கொண்டு எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் கம்பினாலும் கம்பா விட்டாலும் கான் உன்னதை உன்னவாறு கூறியே திருவேன்.

அந்தத் நிலிலே 44 வருடங்களுக்கு முன் 11½ லக்ஷம் ராத்தல் கொடி முத்திரிப்பதும், 22 லக்ஷம் ராத்தல் தக்காளிப்பதும், 20,000 பவுன் பெற மாணமுள்ள உருளைக்கிழங்கு, 9000 பவுன் விலையுள்ள முள்ளக்கி, 3000 பவுன் விலையுள்ள புஷ்பங்கள், இன்னும் சிலவற்றை சாமான்கள் 200 பவுன். ஆக வருடத்திற்கு இத் தீவார் வண்டனுக்கு லக்ஷம் பவுனுக்கு மேல் ஏற்று மதி செய்துள்ளார்கள். இதனோடு இவர்களுடைய நிலங்களில் 7620 மாடுகளும், 900 ஆடுகளும், 3480 குதிரைகளும் போஷிக்கப்பட்டு வந்தன. 44 வருடங்களுக்கு முன் இந்த நிலையல் இவ்வாறிருந்தால் இன்றைய தினம் எவ்வாறு இருக்கும் காம் ஊதித்தறிய வேண்டியது தான்.

இத்தனைக்கும் மேற் கூறிய பூமிகள் இயற்கை வளம் நிரம்பியவை அல்ல. அநேகம் மிகச் சாமானிய நிலங்கள். காரும் குளிர்த்த தேசங்கள், பிரெஞ்சு வேளாளர் பூமிக்கு அடியில் குழாய்கள் போட்டு அவைகளை வெந் தீரால் சிரப்பி பூமியை உஷ்ணப்படுத்துகிறார்கள். மின்சார சக்தியைப் பிரயோகித்த பூமியை மேலும் மேலும் சூக்கச் செய்கிறார்கள். குத்தகை ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளுமபோது, தான் போட்ட உரத்தினால் உயர்ந்த மண்ணையும் வாரிக்கொண்டு போவேன் என்று சிபந்தனை கண்டே தான் குத்தகைக்காரன் சிலக்காரனுக்கு குத்தகைச் சீட்டு எழுதித் தருகிறான். அவ்வளவு தூரத்திற்கு பூமியைப் பண்படுத்துவதில் கருததைச் செலுத்துகிறார்கள்.

கம் காட்டுப் பூமி இவர்களுடைய பூமிக்கு வளப்பத்தில் எந்த வகையிலும் என்னவாகுத தாழ்த்தலில்லை. தாமிரபரணி, காவேரி, கிருஷ்ணா, கோதாவரி, கங்கை, வரித்து முதலிய திவ்ய கதிகள் பாய்கின்ற பிரதேசங்கள் தீர்வனம், சிலவனம் ஆகியவைகளில் எந்த காட்டிற்கு இளைத்திருக்கிறது? ஆனால் இவை மாத்திரம் போதமானால் காம் பயிர்த் தொழிலில் ஐரோப்பியர்களுக்கும், அமெரிக்கர்களுக்கும் இவ்வளவு பின்னே இருக்க

விவசாயம்

மாட்டோம். ஆகவே செல்வர் செருக்கிற்குக் கிலவளமும் கீர்வளமும் மரத்திரம்போதா. குடி வளந்தான் முக்கியமானது. எனவே இனியாகிலும் பிற நாட்டவரைப் போல விவசாயத்தை அறிவாளிகள் இறங்கிச் செய்யவேண்டிய தொழிலாகப் பாரித்து கடத்தல் வேண்டும் உத்தியோகம், உத்தியோகம் என்று பதந்தகொண்டு உள்ள கிலங்களை விற்பதும், அடமானம் வைத்தும் பணம் வாங்கி ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்களில் படித்து, பிழைக்கும் வழி தெரியாமல் அங்கிலாவுர்கள் மேல் காட்டவர் முறையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு மாத்திரம் போதிய அளவுக்கு ஆங்கிலம் படித்துக்கொண்டு தங்கள் கில பலங்களை விற்காமல் வைத்துக்கொண்டு செல்வனுற, வகை தெரிந்த விவசாயம் செய்திருப்பார்களேயானால் எம் காட்டின செல்வத்தை எவ்வளவு பெருக்கியிருப்பார்கள்? ஆனால் போனதை கினைத்து வருந்துவதில் பயனில்லை. இறந்த கால தவறுதல்களை வருககால வளர்ச்சிக்கு அறி குறிசனாக வைத்துக்கொள்ளுவதே அறிவாளிகளின் இலக்கணம். எனவே காட்டின் செல்வத்தை வளர்க்க ஆகை கொண்டவர்கள், எம் மேலே எடுத்துக் காட்டிய மேனாட்டவர் முயற்சியை ஒரு துண்டுகோலாக வைத்துக் கொண்டு ரஸாயன ஆராய்ச்சிகளில் இறங்கி விவசாயத்தை செல்வனுற செய்ய முயற்சிப்பார்களாக.

உழுதண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மந்தெல்லாம்

தொழுதண்டு பின்செல்வர்.—திருக்குறள்.

நன்கொடை.

எமது "ஆனந்த போதினி"க்கு இருபத்தெட்டாம் ஆண்டு பிறந்திருப்பதை முன்னிட்டு, பின்கண்ட வாசகசேவர்கள் தங்கள் அலியன்ற என்கொடையை அளித்திருக்கின்றனர். இவ்விதம் எம் ஆனந்தன் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டு வழங்கிய இவ் வன்பர்களுக்கு இறைவன் எல்லா வலங்களும் வழங்கி மகிழ்விக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

V. குப்புசாமி நாயுடு,

சிலோன் காங்கிரஸ் சூபீஸ், கோடகனா,
சிலோன்.

G. முத்துசாமி ஐயர்,

பெரியேரி, அரகலூர் போஸ்டு, சேலம்.

T. தங்கவேலு,

நலவாசல் கிராமம், சேலம்.

சி. வெ. எம்மைய நடைர்,

அன்னம்பேட்டை கிராமம், மாயவரம்.

ஜ்யோதிஷ பல ரகஸ்யம்

(சி. பி. ஆனந்தம்.)

16. 'வேள்வி' அல்லது 'சுக்ரன்'

நிலவுகெனுக்குப் பலன் கிழந்ததும் 'குஜாதி பஞ்சக்கிரகங்க' ஞன் கான்காவதாக வியாழனை அடுத்து வருவது வேள்வி அல்லது க்ரீகர் ஆகும். சூர்யனை கடுவாக்கி அதனைச் சுற்றி ஓடும் கோள்களின் வரிசையில் இது இரண்டாவதாக அமைகின்றது. இதன் சுற்றவீதி பூமியின் சுற்ற வீதிக்கு உட்புறத்தே இடம் பெறுகின்றது.

வேள்வி உலகினை பூமிக்கு உடன்பிறத்த தங்கை (சகோதரி) என்பர். அது பரிமர்ணத்தில் பூமியை ஒத்ததாக (சுற்று சிறிபதாயினும்) மிகக்கின்ற னர். சேர் குறக்கவடி பூமியின் சேர் குறக்கவடினும் முன்னுற (300) மைல்களே தான் குறைந்ததாம். அதன் கர்க்குஞ் சக்தி பூமியினை விட பதினைந்து சதமானமே குறைந்ததாம். அதாவது பூமியின் இழுப்பாற்றலை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க னுற்றுக்கு என்பத்த ஐந்ததான் வேள்வியின் இழுப் பாற்றலாகும்.

சுக்ரன் சூர்யனைச் சுற்றி வரும் கதியில், சூர்யனுக்கும்-பூமிக்கும் இடையே-அதாவது சூர்யனுக்கு மேற்பால் அது வரும்பொழுது, அதற்கும்-பூமிக்கும் உள்ள தூரம் இருநூற்ற அறுபது லட்சம் (26,000 000) மைல்க ளாகும். அத்தச் கதியில் அது எதிர்ப்பக்கம் போகும்பொழுது—அதாவது சூர்யனுக்கு அப்பால் கிழக்கில் ஊரும்போது அசற்கும்—பூமிக்கும் உள்ள தூரம் ஆபிராந்த அறுநூறு லட்சம் (16,00,00,000) மைல்க ளாகும்.

இதனால், இது வீசம் ஒளி, சூர்யனுக்கு மேற்பால்-பூமிக்கு அருகாக அதன் கதியில் வருகையில், மிகுதியாகவும்-சூர்யனுக்குக் கீழ்பால்-பூமிக்குத் தூரமாகச் செல்லையில் மிகவும் குறைவாகவும் இருப்பதாகத் தோன்றும். வேள்வி சூர்யனைச் சுற்றி வருவது விராடிக்கு இருபத்த இரண்டு மைல் வேகத்தினெனக் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். இவ்வழி அது சூர்யனை ஒரு தடவை சுற்றி வர இருநூற்ற இருபத்த ஐந்து (225) நாட்கள் ஆகும். பூமி-சூரியன் இவற்றுடன் ஒரே கோட்டில் சுக்ரன் சேராக வருவதற்கு ஐந்துநூற்ற எண்பத்தநான்கு (584) தினங்கள் ஆகின்றன. ஐதன்-டிஸம்பர் மாதங்களில் சுக்ரன் சூரியனைக் கடந்து செல்வதாகத் தோற்றும்

சுக்ரனில் காற்று மண்டல மிகுந்தவின், அதைச் சுற்றிலுமுள்ள அழகான ஒளிவட்டம் காட்சிக்குரியதாக விருக்கும். சூர்யனுக்கு மேற்பால் சுக்ரன் ஊருகையில், காலி கட்சத்திரமாகவும்-கீழ்பால் ஊருகையில், மாலி கட்சத்திரமாகவும் நிலவுகெனுக்குக் காட்சி தருகின்றது. இது இயல் ஒளி கொண்ட தன்மை. மற்ற, புதன் முதலிய இதர கோட்டுகளைப் போன்று

ஜ்யோதிஷ பல ரகஸ்யம்

அதன் மீது பரவும் இயந்திரம் கோளமான சூர்யனது ஒளியினாலேயே அது தெரிதலின், சந்திரனைப்போல அதுவும் கிலாக் உடையதாகத் தோற்றமின்றது. பூமிக்கு அருகாக-அதாவது சூர்யனுக்கு மேற்பால் அது கிலாக் கட்சந்திரமாகக் காட்சி தருவதில் அதன் தோற்றம் மெல்லிய பிறை வடிவில் (Shape)-ஆனால், பெரிய உருவில் (Bigger in size) இருக்கும். பூமிக்குத் தூரத்தே-அதாவது சூர்யனுக்குத் கீழ்ப்பால் மாக்ஸு கட்சந்திரமாகக் காட்சிதரும் பொழுது அது மிகவும் வடிவீர் சிறிய முழுமதி யென்னத் தோற்றம். இதன் கிலாக் கண்ணாடிகளின் மூலமாகவே கண்ணுந் தெரியக் கூடும். இதற்குக் கிலாக் தோற்றவழைக்கெரண்டு இது சூர்யனைச் சுற்றி வருகின்றதென்று யிச்சயிக்கின்றனர்.

வெள்ளிக்குத் தன்னைத்தான் சுற்றிவரும் ஒரு கதி உண்டா? உண்டென்றால், அவ்வாறு அது தன்னைத்தான் சுற்றிவரும் ஒரு சுற்றத்தூரிய பொழுது எவ்வளவு? என்பனபற்றிய விவரங்களைத் திட்டமாக இன்னும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. இதன் குறுக்களவும்-கேரளவும் சமமாகக் காணப்பெறுதலின், இதன் வட-தென் (தருவ) முனைகள் தட்டையா யிருப்பனவென்று உறுவதற்கில்லை. வெள்ளி உலகத்தைச் சுற்றா யிருக்கும் காற்றா மண்டலத்தைத் தொலைந்து அதனைப் பார்ப்பதற்கு தொலை கோக்கியின் சக்தி காற்றாமண்டலத்தை ஊடாத்துப் பார்ப்பதற்குரியதாக வில்லை.

பூமியைப் போன்ற அது தன்னைச் சுற்றிவரும் ஒரு கதி கொண்ட தென்பது தெரிய வருமாயின், அங்கே-வெள்ளி உலகிலும் மக்களைப் போன்ற உயிர் வருக்கங்கள் வாழக் கூடுமென்பதை யிச்சயிக்கலாம். புது உலகைப்போன்ற வெள்ளி உலகின் ஒரு பக்கம் சூரியனை கோக்கி இருத்தல் கூடுமென்று வைத்துக் கொண்டாலும், அதில் ஒருவகையான உயிர் வருக்கங்கள் வாழாதல் கூடுமாம். அதற்குரிய காரணங்களைக் காணுகின்றனர் விஞ்ஞானிகள். அதன் ஒரு பக்கமிருந்து மற்றொருபக்கம் அதன் மேற்பரப்பு சூடு-உஷ்ணம் செல்லுதற்கும்—சூரிய்ச்சி பரவுதற்கும் ஏற்ற விதம் சில அமைப்புகள் இருப்பதாகத் தெரிய வருகின்றதாம். என்னாலும், அதன் தருவமுனைகள் தட்டையாய்—சாய்வுடையனவாய் இருப்பதைக் காணக் கூடாமையின், வெள்ளி உலகின் இதர கிலாக்-அதாவது பக்கம் இரவு அனவுகள்-பருவகால வேறுபாடுகள் ஆகிய விவரங்களை இதுவரையு முன்ன அவதானங்களிலிருந்து தரக் கூடவில்லை. எனினும், நியுணர்கள் இதைப்பற்றிய உண்மையை அறித்துவிடும் விஷயத்தில் பெரிதும் வேண்டுகு செலுத்தி வருகின்றனர்.

சூர்யனுடைய உதயத்திற்கு முன்னர் மேற்கிசையில்-பின் இரவில் அது தாவது உஷ்ணத்தில் மேற்கு அடிவானிடத்தா(Horizon East) உதித்து எழுந்த வண்ணம் உயர்ந்துகொண்டே தரும் காட்சி பிறையென்ன-ஆனால் பெரியதாகத் தோற்றம். சூர்யனுடைய அந்தமனத்திற்குப் பின்னர் மேற்கிசையில்-முன் இரவில் மேற்கு அடிவானிடத்தா (Horizon West) அந்த கிரியை கோக்கி கொருங்கி வீழ்த்தவண்ணம் தரும் காட்சி மிகவும் சின்னஞ் சிறிய முழுமதிபோல விருக்கும். இது வீசும் ஒளி வியாழன் தரும் ஒளி யினும் பிரகாசத்தில் மிகுத்தது.

வெள்ளி உலகினைச் சுற்றிவரும் பால் மதிகன் எதவும் விடையா. சுற்றிவரும் பால்மதிகன் எதவு மற்றது புத உலகம் என்று ஒன்று உண்டென இது முன் சிவன் அறித்திருக்கிறீர்கள்.

வியாழ அண்டத்தைச் சுற்றிய காற்ற மண்டலம் எவ்விதம் அதைப் பற்றிய விவரங்களை அறியக் கூடாதவிதம் மறைத்திருக்கிறதோ அதைப் போலவே சுக்கிர அண்டத்தையும் பற்றிய கலையங்களை அதைச் சுற்றிய காற்ற மண்டலம் யாரும் அண்டறித்த கொண்க்கூடாத விதம் வைத்திருக்கிறது. இதன் ஒளி வீச்சின் மூலம் இதன் வடிவு-இயல் முதலியன எதவும் சித்தரிக்கக் கூடாது போயினும், அது வீசும் ஒளிவீச்சு உலகியல் வெற்றிகளுக்குரிய பெரும் ஆதரவாகக் கிழக்கிலும்-மேற்கிலும் மதிக்கின்றனர். சந்திரனைப்போல கலையனுடையதாய உதய திக்கில் பிறையாய்—அஞ்சமன திக்கிலிருந்து முழுமையாய்க் காட்சி தருகலின், இதுவும் வளர்ச்சிக்குரிய நிலைகொண்ட கன்னி (Virginity) யாகக் கொண்கின்றனர். மேலை காட்டினர் இதை வினஸ் (Venus) எனப், மத்ய ஐரோப்பாவிலும்—மத்யதரைக் கடலோரமுள்ள பிரதேசங்களிலும் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னம் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் இந்த வெள்ளியை பாக்கியம்-செல்வம் தரும் கடவுளாக (God of Riches)க் கருதி வழிபட்டு வந்தனர். இதற்கோற்றம் கலையனைக்கொண்டு அக்காலத்த மக்கள் இதற்குக் கடவுள் தன் மைமையக் கற்பிக்கையல், பெண்ணைக் கடவுளாகவே கொண்டு கன்னித் தெய்வம் (Goddess of Virginity) என்றனர். இதற்குரிய வழிபாட்டு முறைகள் கி. மு. நான்காம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் கிரீஸ் தேசத்துச் சரித்தராராயர்களின் குறிப்புக்களினின்றும் தெரியத்தக்கதாக விருக்கிறது. உலகியல் பொருள்களில் சித்திதரும் வெற்றிக் கடவுள் (Power of Success) என்று அவர்கள் பெரிய கம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்களாம். இன்பக் கடவுள் (God of Happiness) என்று போற்றி வந்தனளாம். இந்தக் கோண கோக்கிய வழிபாட்டின் மணம் மிக்க மலர்கள்-அந்தர்கள்-மது-பால்-இவற்றை அர்ப்பணஞ் செய்வார்களாம். இதன் பிறை தரிசனம் அநிருஷ்ட இனக்களின் சித்திகளைக் குறிக்குமென்றும், முழுமதி தரிசனம் இன்ப கிழச்சுக்களைக் காட்டுகிறதென்றும் அவர்கள் கருதினார்களாம்.

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சாதி புராணம் பாடுகிறார். இவரைப் போன்றவர்கள் இந்தியாவிலிருக்கும் வரையும் நம் நாட்டுக்கும் நமக்குத் திமோசன மேது? நம் மிடையே நிலவும் வருப்பு வேற்றமைபையும், மாற்சரியத்தைபும் பெரிது படுத்தி வெளி நாட்டார் இழித்துக் கூறி ஏளனஞ் செய்வதில் ஆச்சரிய மென்ன இருக்கிறது? அனந்திப்கள் நம் நாட்டையும், கலை நாகரிகங்களையும் கேவலப் படுனியர் பேசி வருவதை உணர்ந்தேனும், நாம் ஒற்றுமை யுணர்ச்சியைக் கொள்ள வேண்டாமா! ஆகவே, நம்மிடையேயுள்ள சிறுபூசல்களையும் வருப்புவேற்றமைகளையும் அபிப்பிராய பேதங்களையும் விட்டொழித்து, நமது தேசத்தின் உயர்வுக்காகவும், சமூக முன்னேற்றத்துக்காகவும் நாம் பாடு படுவோமாக!

கமலா அனந்தபாபாதினி உரிமையாளர் காகடுவா-கா: முனிசாமி முதலியாரின் மைத்தர் திரு. நா. மு. ஸ்ரீநிவாச
 பிள்ளை அவர்கள் உரிமையாளர் ஏ. ரெ. மாணிக்க முதலியார் இராம மகனார் செல்வ ஸ்ரீ
 ராம பிள்ளை அவர்கள் உரிமையாளர் திரு. சந்திர விசுவநாதன் கலியாண மய்யாசாரி

வில்லியம் தாம்ஸன்

T. P. நவநீதகிருஷ்ணன், M.A., அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், உயர்த்தோரென மக்களேத்தம் பலர் தோன்றினர். அவ்வாற்றோர்களில் வில்லியம் தாம்ஸன் எனும் விஞ்ஞானியும் ஒருவராவர் என்பதில் சந்தேகமும் ஐயமில்லை. ஆயினும், எவ்வரும் பணியை யாற்றி இவர் மேன்மைக்குத்தவரானார் என எடுத்துக் கூறுதல் இயலாத தொன்றும். விஞ்ஞானத் துறையில் இவரடைந்த வெற்றிகள் பலவாகும். எனினும், இவரெய்திய புகழைக் கேற்ற தான பணிகளை இவர் அத் துறையில் ஆற்றிவரவில்லை என இற்றை ஞானினர் கருதுகின்றனர். ஏனெனின், அத் துறையில் இவரார்ந்திய பணிகள் பலவாயினும், அவற்றில் ஒன்றேனுமாவது, ஒரு புதிய விஞ்ஞானக் கொள்கையை நிலை நாட்டினதாகவோ, அல்லது விதியைக் விஞ்ஞானத்தை முன்னேற்றியதாகவோ காணப்படவில்லை. தாம்ஸன் அறிவாற்றல் படைத்தவரெனினும், அமைதியுடன் சித்திக்கும் பெற்றியையும் விடா முயற்சியுடன் உழைக்கும் உரத்தையும் பெற்றவராவர். இன்னும், இவர், தன்னலப்பற்றம் தற்பெருமையும் வாய்த்தவராவார். பிறர் கருத்துக்களில் உண்மூன்றிக் கருதும் பழக்கம் இவரிடமில்லை. பெரும் விஞ்ஞானிகளின் இயல்பான கற்பனையின் ஆற்றலை இவரிடம் காண முடியாதது. கருத்துக்களின் விளைவியலையே இவர் பெரிதெனப் போற்றினரேயன்றி, அவற்றினால் விஞ்ஞானத்தைப் பெருக்க இவர் எண்ணியவராவர். விஞ்ஞான தூய்மையோடு செய்யும் ஆராய்ச்சிகள், விஞ்ஞான விளைவியல் குழுவிற்கு வளர்க்கும் ஆராய்ச்சிகள் எனும் இவ்விரு வகையான பணிகளிலும் ஒருங்கே ஈடுபட இயலாத காலத்தி, பாசுடே (Faraday) யென்ற விஞ்ஞானப் பேரறிஞர் பொருள் தரும் விளைவியலைத் தன்னிடமிட, பொருள் காணும் தூய்மையோடு விளையுமா ஈடுபட்டனர். இதே தருவாயில், தாம்ஸனே அழியாச் செல்வம் ஈதலைப் புறக்கணித்து, அழியும் செல்வம் பெறலை காடினார். எனவே, தாம்ஸன் அறிவு விலை வணிகம் செய்த, பன்னாறுபிரம் பொன் சேமித்துப் பதவியும் பெற்று, உயர்மகனார் எனப் பலராலும் போற்றப்பட்டு வாழ்ந்தனர்.

வில்லியம் தாம்ஸன் பெல்பாஸ்ட் (Belfast) நகரில், 1820-ம் ஆண்டில் பிறந்தனர். இவர் தந்தையார் அந் நகரின் கண்ணே விருத்தி அரசுக் கல்வி நிலையத்தில் (Royal Academical Institution) எண்ணியல் தூய்மையோடு பேராசிரியராய் (Professor of Mathematics) இருந்தனர். தம் ஒருவது ஆண்டில் வில்லியம் தம் தாயை இழந்தனர். எனினும், இவர் தந்தையே அன்னையின் அன்புடன் தன்னிக் மகனாகப் பாடிட்டிச் சீராட்டி வளர்த்தனர். இவர் உடன் தோன்றல்களானவர் பலரிருந்தும் இவர் தந்தையார் வில்லியத்தையே மிக்க மாண்புடன் பேணி வந்தார். இவரது மதிமுடையும் பண்டேய்த்த மொழிகளும் உண்கலவர் புன் முறுவலும் தந்தையாரின் உண்கத்தைக் கொள்ளை கொண்டன. ஆண்டுகள் பல கழிந்து, இவர் செல்வனே பேசத் தெரிந்த பின்னரும், தந்தையின் அன்பைக் கொள்ளை.

கொன்ன மழலை மொழிகளையே அறிந்த பயின்று வந்தார். இவர் உடன் பிறந்தோர் இக் கன்ன கடிப்பைக் கண்டு கைகத் தென்னினர்.

இவர் தந்தையார் தம் பிள்ளைகளுக்குத் தாமே கன் முறையில் கல்வி பயிற்றுவித்தார். ஆதலின், தாம்ஸன் பங்கலைக் கழகத்தைச் சேர்வதன் மூன் எவ் வகையான பன்னிப் படிப்பும் பெறவில்லை. 1832-ம் ஆண்டில் தந்தை தாம்ஸன் க்ளாஸ்கோ (Glasgow) பங்கலைக் கழகத்தில் எண்ணியல் தூல் போராசிரியராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப் பணியை அவர் வற்று, தம் மக்களுடன் க்ளாஸ்கோவிற்குச் சென்றார். அங்கும், அவர் தம் பிள்ளைகளுக்குத் தாமே கல்வி புகட்டி வந்தார். 1834-ம் ஆண்டில் வில்லியம் தம்—பத்தாவது ஆண்டில் தொடக்கத் தேர்ச்சியில் (Matriculation) வெற்றி பெற்றார். தேறியபின், அப் பங்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்தார். சேர்ந்த முதலாண்டிலேயே, லத்தீன் (Latin) மொழியினின்று 'கிண்ணவரின் சொல்லாடல்' (Dialogues of the Gods) என்ற தூலைத் தம் தாய் மொழியில் சிறந்த முறையில் ஆக்கியவ ரெனப் பரிசு பெற்றார். தம் பதினைந்தாவது ஆண்டில் விஞ்ஞானப் பரிசையும், பதினாறுவது ஆண்டில் வான தூற் பரிசையும் இவர் பெற்றார். இவ் வாண்டிலேயே 'இவ் வுலகின் வடிவம்' (On the figure of the earth) என்ற பொருள் பற்றி எண் பத்தைத்த பங்கல்கள் கொண்ட கட்டுரை யொன்றை எழுதி, பங்கலைக் கழக பதக்கத்தையும் இவர் தமதாக்கினர்.

1840-ம் ஆண்டில் இவர் தந்தையார் தம் மக்களுடன் ஐரோப்பாவிலுள்ள பல காடுகளையும் சுற்றிக் காணச் சென்றார். சுற்றி மீண்டபின், தாம்ஸன், கேம்பிரிட்ஜ் (Cambridge) பங்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த பீட்ர் அஹ்ஸ் (Peterhouse) கல்லூரியில் சேர்ந்தார். இவர், அக்கிருந்த காலத்து ஆராய்ச்சிகளில் மிகவும் ஈடுபட்டு, அதன் விளைவாய் பன்னிரு கட்டுரைகளை வெளியிட்டனர். தம் தேர்ச்சிச் சோதனைக்கான பாடங்களைக் கற்பதில் சிறித பொழுதையே செலவழித்தா ரெனினும், 1845-ம் ஆண்டில் கடைபெற்ற பங்கலைக் கழக இறுதிச் சோதனையில் தேர்ச்சி யடைந்ததமன்றி இரண்டாவது இடமும் பெற்றார். எனினும் இவர் தந்தையார் இவர் முதலிடம் பெறவில்லை யென்று வருத்தினார்.

பங்கலைக் கழகப் பட்டம் பெற்ற தாம்ஸன், பாரிஸ் (Paris) நகர் சென்று, ரேனோ (Regnault) எனும் விஞ்ஞானப் பேரறிஞ ராற்றிய விரிவுரைகளைக் கேட்கலாயினர். அவருடைய சோதனை மன்றத்தில் அவர் சேர் இவர் பணியாற்றி வந்தவர். அம்மாதிரிய் இவர் ஐந்து திங்கட்களே விரும்பினர். அதன் பின், கேம்பிரிட்ஜுக்கு மீண்டு மேகி, பங்கலைக் கழகத் தாரிடமிருந்த பொருளுதவி பெற்று, தம் மாராய்ச்சிகளில் ஈடுபடலாயினர். அவ் வாண்டிலே அங்கு கடைபெற்ற பிரிட்டிஷ் விஞ்ஞான முன்னேற்றச் சங்கத்தின் (British Association for the Advancement of Science) ஆண்டு விழாக் கூட்டத்தில், நிலை மின்சாரத்தை (Static Electricity)ப் பற்றிப் பேசினார். அஞ்ஞான்தே, பாரடே (Faraday) யென்ற விஞ்ஞானப் பேரறிஞரின் கட்டைப் பெற்றார்.

1846-ம் ஆண்டு, மே மாதத்தில், க்ளாஸ்கோ பங்கலைக் கழக விஞ்ஞானப் போராசிரியராய் ஒருவர் வேண்டியதாயிற்று. அவ் வேலைகளைப் பெற

வில்லியம் தாம்ஸ்

தாம்ஸன் விண்ணப்பித்தார். இவர் தந்தையார், பெயர் பெற்ற விஞ்ஞானிகளான - மூப்பதினார் தம் மகனைப் பாராட்டி எழுதிய கத்சான்றிக் கடிதங்களுடன் பங்கிலைக் கழக ஆட்சியாளரைப் பலகால் கண்டனர். இதன் விளைவாய், அவ் வாண்டில் செப்டம்பர் 11-ம் நாள், இளைய தாம்ஸன் அவ் வினைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். சிறப்புடன் விளங்கியப் பங்கிலைக் கழக மொன்றினில், பேராசிரியராய்த் தம் இருபத்திராம் ஆண்டிலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெரும் பெற்றை வில்லியம் தாம்ஸன் பெற்றார். தந்தையாரும் தம்போன்று தன் மகனும் பேராசிரியரானமை கண்டு, மட்டிலா மகிழ்ச்சியடைந்தார். பேராசிரியர் அணையில் அமர, தாம்ஸனர் காட்டிய வன்மைபை, தாங்களாக் கற்றறிவதில் காட்ட வில்லை. இவர் விஞ்ஞான தாங்களாக் செய்வனே கற்றிலர். தான் புதியவை யெனக் கண்டு பிடிக்கும் பொருள்கள் முன்னரே எவராலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனவோ வென அறியமுன் தன் கருத்துக்களை வெளியிட்டு விடுவார். தாம் விழைவு கொண்டவற்றில் ஊக்கம் கொண்டனரே யன்றி, விஞ்ஞானப் பேராசிரியருக்குகந்த முறைதல் அறிவு தூற பயிற்சியில் இவர் ஈடுபட வில்லை. இவ்வாறு கல்விபாற்பட்ட வற்றினில் கருத்தன்குறிருந்தா ரெனினும், பிற்றை ஞான்று அறிவு வணிகம் செய்த போது தம் வன்மையை முற்றும் காட்டினார்.

ஆசிரியரின் அணையில் அமர்த்த பின், தாம்ஸன் செயல் முறை விஞ்ஞானத்தை (Practical Science) மாணவர் பயிலுவதற்கேற்ற சோதனை மன்ற மொன்றினை கிதுவினர். அதுவே, இவ் வுலகில், பங்கிலைக் கழக மொன்றினில் முதன் முதலாய் கிதுவப்பட்ட சோதனை மன்றமாம்.

1846-ம் ஆண்டு கவம்பர் முதல் நாள் இவர் பேராசிரியர் என்ற முறையில் தம் முதல் விரிவுரையை கிசுத்ததினார் அது மின்சார காந்தப் புலத்தை (Electro magnetic field)ப் பற்றியதாகும். மின்சாரம், காந்தம், இவற்றினிடையுள்ள இயக்கங்களைப் பற்றி பொதப்படக் கூறியிட்டு, தம் அடுத்த விரிவுரையில் விவரமான முறையில் இவற்றைப்பற்றி விளக்குவதாகக் கூறி, இவர் தம் விரிவுரையை முடித்தார். அத்த விரிவுரையாற்றும் நாள் வருமுன் இவர் அதை முற்றும் மறந்தனர். இவர் சுட்டிக் காட்டிய வழியை, மாக்ஸ்வெல் (Maxwell) என்ற விஞ்ஞானி பின் பற்றி, 'மின் காந்தப்புல இயக்கவியல் கொள்கை (Dynamic Theory of the Electro magnetic field)யை, 1860-ம் ஆண்டில், கிலு காட்டி விஞ்ஞானத்தைச் சிறப்பித்தனர். 1847-ம் ஆண்டிலேயே ஜூன் 11-ம் நாள், தாம்ஸன் பாரடேயுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இப் பொருளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இருபத்த மூன்றாண்டுகளே கிரம்பிய இவ் விளம் பேராசிரியரின் கூர்த்த மதியை அக் கடிதம் கங்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஆவினும், பாரடே அக் கடிதத்தில் கண்ட பொருளில் சிறிதேனும் தம் கருத்தைச் செலுத்தினவராகக் காணப்படவில்லை. பாரடே, விஞ்ஞானப் பேரறிஞராயினும் பிறரை விஞ்ஞானப் பணியில் ஊக்குவிக்கும் திறமை வாய்ந்தவரன்று என இதனின்றி தாம் உணர்கிறோம். அறிவின்பாற்பட்ட இளைஞரும் முதியோரும் ஒத்துழைத்துப் பணி செய்யும் உண்பான்மையையும் பெற்றிருந்தாராயின், விஞ்ஞானத்தின் கருவிலும் எத்தனை அரும் பெரும் பொருள்கள் கிரம்பி விளங்கி யிருக்குமோ? இளம் விஞ்ஞானி

திரிதரு உலத்தினராய் பொருளையும் புசுழையும் காடி கிண்தர். முதிய வரோ வெனின், செல்வாக்கால் பதவி பெற்ற இளைஞர், துண்மான் துறழ புலனையும் பெற்றிருத்தல் இயலாத தன்மனை எண்ணி, அன்றாடம் பொருட்படுத்தாது விடுத்தனர். கன்னெறி யாதென அறிதற்சேற்ற அனுபவமின்றி ஊசலாடிச் கொண்டிருத்த இருபத்து மூன்றாண்டுகளுக்கு வழி காட்டியாய் கின்று, விஞ்ஞானத்திற்கு உரைசால் சிறப்பு செய்யும் வாய்ப்பை முதியோர் இழந்தனர் இவ் விருவரில் பிறழ யார் மாட்டுவது? இருவரும் பிறழவற்றை நென்பதே எம் கருத்து. விஞ்ஞான விளைகன் ஏழுங்கின்றி ஆற்றப்பட்டு வந்த அக் காலத்தின் கொடுமையே, அறிவில் ஒன்று பட்டும் பெற்றியில் வேறுபட்டு மிகுந்தவர் ஒத்துழைத்துப் பணிபாற்றாததற்குக் காரணம் என எாம் துணிவினோம்.

பேராசிரியர் தாம்ஸன் கார்த்தைப் பற்றி விதி வியலான பன் ஆராய்ச்சிகள் செய்து, அவற்றின் விளைவுகளைக் கட்டுரைகள் வாயிலாய் வெளியிட்டார். இவையே இவர் வெளியிட்ட மற்ற கட்டுரைகள் யாவற்றினையும் விட மிக்க ஏழுங்குடனும் தெளிவுடனும் தொகுக்கப் பட்டவையாம்.

கார்த்தைப் பற்றிக் கருதுவதை அத்துடன் சிறுத்திவிட்டு, சூட்டைப் பற்றின ஆராய்ச்சிகளைத் தாம்ஸன் தொடங்கினார். குடும் ஒரு வகையான ஆற்றலே (Energy) யென்று இதற்கு முன்னரே இதர விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடித்திருந்தனர். சூட்டை உட்கொண்டு கிராவிய் பொறி போன்றவை இயக்கும்போது, சூடானது இயக்க வியலான ஆற்றலாய் மாறு கின்றது என அவர் காட்டி யிருந்தனர். இம் மாறுதல்களைப் பற்றின அவ் வியலானதும் திட்டமானதமான விதிகள் யாவை என்பதைத் தாம்ஸன் கண்டு பிடித்தார். இவ் விதிகளை 'சூட்டியக்க வியல் விதிகள்' (Laws of Thermodynamics) என விஞ்ஞானிகள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

எம் பேராசிரியர், அடுத்ததாக கார்த்தைத் தம் ஆராய்ச்சிக்கேற்ற பொருளென எண்ணினார். இவ் வாராய்ச்சியில் தம்முடன் ஜூல் (Joule) என்ற விஞ்ஞானியையும் கடுபடச் செய்தார். ஒரிடத்தில அடைக்கப்பட்ட காற்றானது, வெற்றிடத்தின் (Vacuum) பெருக்கமடையும்போது, அதில் குளிர்ச்சி யேற்படுகின்றது என இவர் கண்டனர். அவ்வாறான வெப்ப நிலைக் குறைவுக்கு (Decrease of Temperature)க் காரணம் யாது என்பதைப் பற்றிக் கருதினர்; மாக்ஸ்வெல் (Maxwell) கிலு காட்டிய துண்டுகளியக்கக் கொள்ளை (Kinetic Theory)யின் துணை கொண்டு, தாம் கண்ட தட்பவியல் தோற்றத்தின் காரணத்தை விதியியல் முறையில் விளக்கினர். இங்ஙனம் இவர் கண்ட இவ் வெப்பநிலைக் குன்றலை ஜூல்-தாம்ஸன் விளைவு (Joule Thomson effect) என்னும் பெயரால் விஞ்ஞானிகள் இன்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ் விளைவியல் கிசுத்தல் கொண்டே, எாம் இன்று எங்கும் காணும் குளிருண்டாக்கும் பொறிகள் (Refrigerators) அமைக்கப்படுகின்றன. இவ் வகையான ஆராய்ச்சிகளினின்று, இவர் தட்பத்தின் ஈடுபாடு கிலுமை பொன்றானது என அறிந்தனர். அதாவது, ஒரு குறித்த கிலுமைக்குக் குறைவான குளிரகையை எாம் பெற இயலாது. இக் கிலுமையில், ஒரு பொருளின் வெப்பம் முதலும் அகற்றப் படுகின்றது. ஆதலின், இதவே வெப்ப நிலையின் 'தனி இன்மை'

(Absolute zero)யாகும். இவ் விண்மை நிலைமையினின்றொட்டங்கும் வெப்பநிலை அளவை முறைமை, 'தனி வெப்பநிலை அளவியல்' (Absolute scale of Thermometry) என விஞ்ஞானிகள் அழைக்கின்றனர். இவ்வளவியல் இவர் வெளியிட்ட கருத்து, பூத விஞ்ஞானத்து (Physical Science) அடிப்படையானவற்றின் பார்ப்பும்.

1849-ம் ஆண்டில் க்ளாஸ்கோ நகரில் எங்கும் வாத்திபேதி கோய்பாவிற்று. அக் கோய் வாப்பட்டு தாம்ஸனின் தந்தையார் உயிர் துறந்தனர்.

1851-ம் ஆண்டில் தாம்ஸன் அரசு விஞ்ஞானச் சங்கத்தின் உறுப்பினராக (Fellow of the Royal Society)த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1852-ம் ஆண்டில் இவர் மார்சரட் க்ரம் (Margaret Crum) என்ற பெண்மணியை மணந்தார். அவள் பல கலங்களுக்கும் பெற்றவையினும் உடல் கலம் மற்றும் பெற்றிலாதாயினள். தாம்ஸன் தன் மனைவியை அன்புடனும் பொறுமையுடனும் பேணி வந்தார்.

1853-ம் ஆண்டில், இவர் நோன்றி மறையும் மின்சார ஓட்டம் (Transient Electric Currents) என்ற பொருள் பற்றி சீண்டநோர் கட்டுரைபை வெளியிட்டார். அதில் மின்சார மூட்டப்பட்ட தொகுபி (Charged Condensers) களினின்ற, மின்சாரம் வீட்டமாகும் (Discharged) போது, அது ஊசலாகும் இயல்பினையுடையது என இவர் விளக்கியுள்ளார். சில போழ்த நாம் காணும் மின்னல் அலைவடிவாய்த் நோன்று தற்கு இதவே காரணம் என இவர் கூறியுள்ளார். மின் தொகுதிகளினின்ற விடுவிக்கப்படும் மின்சாரம் ஊசலாகும் இயல்பினையுடையது, எனும் விஞ்ஞானியக் கருத்தின் விளைவாகவே, இக் காலத்தில் வானொலிப் பரப்பும் முறைகளை நாம் பெற்றுள்ளோம். இம் முறைகளுக்கு அடிப்படையான மற்றொரு விஞ்ஞானியக் கருத்து, மாக்ஸ்வெல் நோற்றுகித்த மின்காந்தப்புல இடக்கையல் கொள்கை (Dynamic Theory of the Electro magnetic field) என்பதாகும். இவ்வாறிருத்தும், தாம்ஸன், மாக்ஸ்வெலின் கொள்கை என் முறையில் நிலை காட்டப்பட்டதன்று எனக் கூறி அதை பேற்க மறுத்தார். தாம்ஸன் தம் கட்டுரையில் விரித்தக் கூறியவற்றின் துணை கொண்டாகிய கருவிகளைக் கொண்டு, ஹர்ட்ஸ் (Hertz) எனும் விஞ்ஞானி, 1857-ம் ஆண்டில், மாக்ஸ்வெலின் கொள்கையை சோதனை வாயிலாய் நிலை காட்டினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும்.

1854-ம் ஆண்டிற்கு முன், அதாவது, தம் முப்பதாம் ஆண்டிற்கு முன், இவர் தொண்ணூற்றாறு விஞ்ஞானியக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். அடுத்த இதழில் முடிவு.

பொறுமை வேண்டும்

க. சிதம்பரம் பிள்ளை.

“சும்மா இருக்கச் சுகம் பெறவாமே” என்றார் ஒரு பெரியார்.

அங்ஙனம் அவர் சொன்னது உலகப் பொருள்களின் மேல் சென்று கொண்டிருக்கும் ஐம்புலன்களையும் அவ்வாறு செல்ல வொட்டாமல் ஒரு வழி சிறத்தவனைப் பற்றியாகும். அவ்வாறு புலன்களை ஒரு வழிப்படுத்தும்போது ஏற்படும் இன்பத்திற்கும், இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து நினைப்பதாகிய பேரின்பத்திற்கும் கெருங்கிய உறவு உண்டென்பது அப் பெரியார் கருத்து.

உலகப் பொருள்களின் மேல் சென்று கொண்டிருக்கும் புலன்களை ஒரு வழி சிறத்தவனென்பது, இவ்வுலக இன்பங்களை வெறுத்து நீக்கித் துறவிகளுக்கு மட்டும் ஆகுங் காரியமாம். உலகநிலையில் கிரகம் இவ்வறத்தானுக்கு அது எளிதல்ல. அவனுடைய கண்ணையும், காசையும், வாயையும், சாசியையும் உடலையும் வசிகரித்து இழுக்கக்கூடிய அனேக பொருள்கள் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு நிற்கின்றன !

இந்த நிலையில் இவ்வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒருவன், அவ் விலாழ்க்கையை சிற்பெற சடத்தி வருவதென்பது சாமானியமல்ல; அதற்குரிய அனேக ஒழுக்க முறைகளைக் கடைப்பிடித்துவா அவன் பெரிதும் கடைமைப்பட்டிருக்கிறான். அவற்றின் தலை நிறுத்தது பொறுமை.

வதேனும் காணத்தக்க முன்னிட்டோ தெரியாத் தனமாகவோ பிற னொருவன் கமது மனம் வருத்தும்படியான குற்றத்தைச் செய்யுங்காலத்து, காமும் அதற்குப் பதிலாக அவனிடத்து நிரூபிச் செய்யாமல், அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டே பொறுமையாம்.

மக்களுடைய குணங்க ளெல்லாம் ஒன்று போல் இல்லை. ஒருவன் அறிவாளி, இன்னொருவன் மூடன்; ஒருவன் சாத்தி, இன்னொருவன் பொறுமைமற்றவன்; இப்படி பலநிறப்பட்ட மக்களைக் கொண்டதாகவே உலகம் இருக்கிறது.

மனிதர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய அறிவு, சாத்தம் முதலிய எல்ல குணங்கள் பணக்காரர்களிடத்திற் தான் இருக்கு மென்றும், அறிவின்மை, பொறுமை இழந்து பேசல் முதலிய தீக்குணங்கள் ஏழைகளிடத்தித்தான் காணப் படுமென்றும் சொல்லியிடக் கூடாது. குணங்களுக்கும், செல்வீகம் ஏழ்மை இவற்றிற்கும் சம்பந்தமில்லை. எல்ல குணம் உணவர்களும் திய குணம் உணவர்களும் பணக்காரர்களினும் ஏழைகளினும் உண்டு.

பணக்காரர்களாக இருந்தபோதிலும் ஏழையாக இருந்த போதிலும் அவர்கள் எல்ல குணமட்டும் இவ்வாதவர்கள் என்பதை தெரிந்து கொண்டால், அவர்களிடத்து அறிவாளிகள் கடத்து கொள்ளும் விதம் எப்படி ?

வேறொன்றில்லை; அவர்கள் சொல்லும் சில வார்த்தைகளை பெயர்வாம் பேசாமல் கேட்டுப் பொறுத்துக் கொண்டு சுமமா இருந்து விடுவது தான்!

அப்படியல்லாமல் ஒரு வேளை ஏதேனும் எதிர்த்துப் பேசி விட்டாலோ, 'உனக்கு அவ்வளவு அருவமா?' என்ற வாயில் வந்தபடி பெயர்வாம் பணக்காரன் அகக்கரித்துப் பேசுவதுத் தவிர, செய்கையிலும் எதையேனும் செய்து விடுவான்! பண சவுகரியதில்லாதவனாக இருந்தால், கண்டும் காணாமலும் வரம்பு மீறிப் பேசுவான். ஆதலால் உடன மட்டும் அத்தகையோர்களுடைய தொடர்பிலிருந்து நீங்கிக் கொள்வதே நல்லாம்.

"கோதை அருவிக்குளிர்வரை கன்னாட!

பேதையோடு யாதும் உரையற்க—பேதை

உரைப்பிற் சிறைத்துரைக்கும், ஒள்ளும் வகையான்

வழுக்கிக் கழிதலே நன்று"

['கோதை அருவிக்குளிர்வரை கன்னாட' என்பது ஆளுமன்னரிலை. அதாவது ஆனை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுவது; இங்கு பாண்டி மன்னன் முன்னிலைப்படுத்தி யிருக்கிறார் கவி. 'மாலை போல் விழுநின்ற சீர் அருவிகளையுடைய குளிர்த்த மலைகளை யுடைய சிறந்த காட்டைக் கொண்ட அரசனே' என்பது பொருள். பேதையோடு—அறிவில்லாதவனுடன். சிறைத்துரைக்கும்—வரம்பு மீறிப் பேசுவான். ஒள்ளும் வகையால் வழுக்கி—உடன மட்டும் தப்பித்து.]

அப்படி பென்றால் பொறுமை வேண்டுவது தான். ஆனால், அது எமக்கு சரிசமானமானவர்களாவது, உயர்த்தவர்களாவது அப்படி ஏதேனும் சொல்லி விட்டால் வேண்டுமானால் பொறுத்துக் கொள்ளலாம்; எம்மைவிட பணத்திலும் பதவியிலும் தாழ்த்தவர்கள் சொல்லுத் தகாத வார்த்தைகளையும் எப்படிப் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பது? என்கலாம்.

அது சரியன்று. 'மேன்மக்கள்' என்ற கற்பெயர் வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தால், கங்கொழுக்க மில்லாதவர் சொல்லும் எத்த வார்த்தைகளையும் பொறுத்துக்கொண்டு பேசாமல் இருந்து விட வேண்டியதுதான்.

அப்படிப் பொறுத்துக் கொள்ளும் குணம் வாய்த்த ஒருவனை, கடல் புடை குழ்த்த சிலவுககுத்திலுள்ள அறிவாளிகள் யாவரும் புசுழ்த்து கொண்டாடுவர்.

"கோல்லார் கீதல்ல சொல்லியக்கால், மற்றது

தாரித்திருத்தல் தகுதி, மற்—தேரும்

புசுழ்மையாக் கொண்காது பொறுகரீர் ஞாலம்

சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்"

[தேர் அல்லார்—எமக்கு சமமல்லாதவர்—அதாவது கீழோர். கீதல்ல—தகுதியில்லாத சொற்களை. தாரித்திருத்தல்—பொறுத்துக் கொள்ளுதல்—சமழ்மை—பழிப்பு. மற்றதேரும் என்பதில் 'தேரும்' அசைச் சொல்.]

“மனிதன் இந்த உலகத்தில் உயிருடன் இருக்கும் வரையும் இன்பத் துடனேயே இருக்கலாமா?”

“ஓ, இருக்கலாம்.”

“ஆமாம்; அவரவர் செய்த கல்வினை தீவினைகளுக்கு ஏற்றவாறு மனிதப் பிறவி வாய்க்கிறபடியால் இன்பமும் துன்பமும் கலந்தேயக்கவா வரும்? அப்படி யிருக்க, ஒருவன் வாழ்கான் முழுதும் இன்பமாகவே இருந்து வருவதென்பது எப்படி?”

“அது மெய்யே; துன்பம் என்பது மனிதனுக்கு வேதனையைச் செய்வக் கூடிய ஒன்று தான்; ஆனால், அவன் துன்பத்தை துன்பமாகப் பாலியாமல் இன்பமாகக் கொண்டு விடுவானேயானால், அப்பொழுது அத் துன்பம் அவனை அவ்வவவாகத் தயர் செய்யாது”-“இருக்கண் வருங்கால் கருகா” என்பது காயனார் பொன்மொழி.

முதலில், துன்பத்தை இன்பமாகப் பாலிப்பது எப்படி? என்பது போன்ற அனேக செய்திகளை மனிதன் அறியவேண்டும்; மனதை பொறுமைக் குணத்தில் நிறுத்த வேண்டும்; பழி பாவம் முதலியன அஞ்சத்தகுந்த காரியங்களுக்கு அஞ்சவேண்டும்; தாம்செய்யும் எந்தச் செயல்களும் உலகத்தார் மகிழும்படியாக இருத்தல் வேண்டும். இப்படி யெல்லாம் ஒருவன் செய்து வருவானேயானால் அவற்றிலிருந்து அவனுக்குத் திடைப்பன இன்பத்தைத் தரும் பயன்களாகவே இருக்கும். அத்தகைய ஒருவனை துன்பம் ஏதும் செய்யா தென்றே சொல்லலாம். *

“அறிவ தறித்தடங்கி, அஞ்சவ தஞ்சி,

உறுவது உலகுவுப்பச் செய்து, -பெறுவதனால்

இன்புற்ற வாரும் இயல்புடையார் எஞ்ஞான்றும்

தன்புற்ற வாழ்தல் அரிது.”

[உறுவது-தாம் செய்யுங் காரியங்கள்.]

பொறுமை வேண்டு மென்று இதவரையும் சொல்லி வந்த தெல்லாம் பொதுவாகத் தானே! நம்மோடு கெருங்கிப் பழகிய கண்பெருருவன் கமக்குத் துன்பத்தரும் செயல்களைச் செய்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது காம் செய்ய வேண்டியதென்ன?

காம் ஒருவனை கினைகம் செய்து கொள்வதென்றால், அப்படி செய்து கொள்ளும் அப்பொழுதே அவனுடைய குணம் செயல் முதலியவற்றை கள்ளுய்த் தெரிந்து தான் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

* மனிதன் தன் ஆயுள் உன்னவரையும் இன்பத்தடனேயே இருந்து வா வேண்டு மென்றால் அதற்கு அவன் என்னென்ன முறைகளை அறிய வேண்டும், ஏதேது செயல்களைச் செய்ய வேண்டும்? என்பனவற்றை விரிவாக ‘மனிதனும் கடமைகளும்’ என்னும் துலிவ் காணலாம்.

கிடைக்குமிடம்:- “ஆனந்த போதினி ஆபீஸ்,” சென்னை.

பொறுமை வேண்டும்

அதை யெல்லாம் கவனியாமல் ஒன்றுக்கு முதலில் சினேகம் செய்து கொள்கிறது. பின் அவன் ஏதேனும் அறிவீனமான ஒன்றைச் செய்யும் போது மனம் அழன்று அவன் கட்டை வாக விட்டு விடுவது! இச் செயலை அறிவுடைமைக்கு அழகன்றும், 'அந்தாங்க கண்படை இருந்த இவனே' கைக்கு தகாததை செய்யும்படி ஆய் விட்டதே! இதுவும் கைக்கு வந்ததே தான்' என்று கம்மையே கொந்தகொண்டு, அவன் செய்த துன்பச் செயல்களும் இன்பமாகவே வரக் கடவ என்று மன அமைதி கொள்வதே அறிவுடைமைக்கு அழகாம்.

அப்படியெல்லாம் அவனுடைய கட்டை அறவே ஒழித்துக் கொள்ளுதல் சிதப்புடையதன்று. ஏன்? சினேகம் செய்து கொண்ட பின் பிரிவு தென்பது பகுத்தறிவில்லாத மிருகங்களுக்குக் கூட அருமை. அதனும்,

"இன்னு செயினும் இனிய ஒழிகின்ற
தன்னையே தான்கோவின் அல்லது—துன்னிக்
கலந்தாறாகக் கைவிடுதல், காண்க நாட!
விலங்கிற்கும் வின்னல் அரிது"

[இன்னு—இனிமையல்லாதது. விலங்கு—மிருகம். வின்னல்—பிரிதல்.]

இத்தப் பொறுமை பிறன் விஷயத்தில் மட்டுமல்ல; கம் விஷயத்திலும் உபயோகப்படுத்த வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

கைக்கு ஏதேனும் ஆபத்து கோரினும் காலத்தி, அதை விலக்கிக் கொள்வதற்காக இன்னொருவனை ஆபத்தில் அகப்படுத்தக் கூடாது. அதை காமே பொறுத்துக் கொள்ளுதல் கல்வது.

வறுமை வாட்டுகிறது, பசியால் உடல் மெலிகிறது! என்றாலும் அவனவன் நிலைமை கெட்டு வயிறு வளர்க்க வேண்டு மென்பதில்லை. அதை விட அவ் வறுமையையும் பசிப்பிணியையும் பொறுமையுடன் பொறுத்து, அவற்றிற்கு இலக்காகிக் கொள்வதே சிறந்ததாம்.

"திருக்காரியத்தில் மட்டும் நீ ஒரு பொய்ச் சாட்சி சொல்; உடன் வறுமை நீக்கும்படியான அவ்வளவு நிசனியம் தருகிறேன்" என்கிருன் ஒரு தனவந்தன். அதைக் கேட்ட கல்லொழுக்க முன்ன ஒருவன் அத்தன வந்தனுக்குச் சொல்ல வேண்டியதென்ன?

"என்ன தான் தரித்திரம் இருந்த போதிலும் அதை கான் பொறுத்துக் கொள்வேன்; ஆனால், ஆகாயத்தால் கவியப்பட்ட இந்த பூமி முழுதையும் எனக்கு தானமாக கொடுத்த போதிலும், பொய் மட்டும் சொல்ல மாட்டேன்" என்று சொல்லியிட வேண்டியது தான்!

"தான்கெடினும் தக்கார்கேடு எண்ணற்க; தன்உடம்பின்
ஊன்கெடினும் உண்ணார்கைத்து உண்ணற்க—வான்கவிந்த
வையக மெல்லாம் பெரினும் உரையற்க
பொய்யோடு இடையிடைத்த சொல்."

மனக்கோட்டையும் ஏமாற்றமும்

(ஜி. அழகிரிசாமி)

1

காலை எட்டு மணி. வேணு ஸ்தானத்தை முடித்தவிட்டு ஆங்கில முறையில் உடை தரித்துக் கொண்டான். ஆனாலும் நெற்றியில் திருமண் சாத்திக் கொண்டான். இதுவரைக்கும், எல்லோருக்கும் செல்வக் குழந்தையாக, சிறு பையனாக, பெரியவர்கள் மனப் போக்கில் தன் கடந்ததையைக் கொண்டிருந்தான் வேணு. அன்று, பையனுக்கும், பெரிய மனிதனுக்கும் எடுவில் உள்ள பருவத்தின் வாழ்க்கை யறங்கில் புகும் முதல் நாள், கல்லூரிப் படிப்புக்காக சென்னைக்குப் புறப்பட்டான். ஊரோடு அவனுக்கு, அந்த செல்வப் பையனுக்கு ஆசிரீவாதங்கள்! பெரிய குடும்பத்துப் பையன், கல்ல பிள்ளை யென்றால் எல்லோருடைய அன்புக்கும் பாத்திரமாவது சாஜந்தானே?

அந்த ஊரில் கொஞ்சம் பரபரப்பாகத் தான் கடந்து கொண்டார்கள். உண்டு எண்டியில் மெத்தையையும் தலைஉண்களையும் எடுத்தப் போட்டான் வேணுக்காரன். சதங்கை கட்டிய சரியான மடிகள். வேணுவை முதலில் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டச் சொன்னார் அவன் தகப்பனர் கோபால் ஐயங்கார். பின்னால் அவரும், அவர் 'கண்பர்' சடகோப ஐயங்காரும் வண்டி யேறினார்கள். தன் தாயாருக்கு கமஸ்காரம் செய்துவிட்டு எல்லோரிடமும் விடை பெற்றுக்கொண்டான் வேணு. அவளுடைய கண்கள் துளிர்த்த பாசத் துளிகள் வேணுவின் உன்னத்தில் படித்து விட்டன. எல்லோரும் ஒரு பெரும் மெனனத்தில் ஆழ்த்தனர்.

வண்டி ஊருக்கு வடக்கே திரும்பியதும், வண்டியை நிறுத்தி மூவரும் திருவண்ணன் கோவிலில் ஸ்வாமி தரிசனம் செய்ய இடங்கினார்கள். வண்டியோடு கடத்து வந்த ஒரு ஐயங்கார் பையனைக் கூப்பிட்டு தம் வீட்டுக்கு ஓடி "திருப்பாவை" புத்தகத்தை எடுத்துவரச் சொல்லிவிட்டு கோவிலுக்குள் துறைந்தார் கோபால் ஐயங்கார். துணி தீர்த்தம் பெற்றுக் கொண்டு வண்டி யேறியதும் பையன் "திருப்பாவை"யைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அதை வாங்கித் தம் மகன் கையில் கொடுத்து அதைத் தினத்தோறும் படிக்கத் தவறக் கூடாதென உபதேசித்தார்.

குளத்தில் தாமரை மலர்கள் மலர்ந்திருந்தன. குரியன் அதிகப் பிராசத்தை அடைய வானவழிக் கிளம்பிக்கொண்டிருந்தான். வேணுவும், ஓர் உயர்ந்த பதவியை யடைய சென்னைக்குப் படிக்கப் புறப்பட்டான். அவனுடைய தகப்பனர் உன்னத்தில் 'எதிர் பார்த்தல்' முளைவிட்டது. ஏக காலத்தில் சடகோப ஐயங்காரின் ஆசையில் ஒரு விஷ மலர் பூத்தது. அது வேணுவின் கல்லூரிப் படிப்பில் பழமாகப் பழுக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார்.

ஸ்டேஷனை அடைந்தார்கள். புதை வண்டி வந்தது. வேணுவும் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டபின் ஒருவருக் கொருவர் விடை பெற்றுக் கொண்டனர்.

“வேணு, எல்லாம் உன் சமர்த்திலேதான் உன் தகப்பனர் சந்தோஷ மடைய வேண்டும். ஏதோ தெய்வத்தின் துணையோடு கஷ்டப்பட்டு படித்து உன் வீட்டில் விளக்கேற்ற வேண்டும்; போய்விட்டு வா” என்று சடகோப ஐயங்கார் சொன்ன விஷயம் கோபால் ஐயங்கார் உன்னத்தில் ஒரு ஆழ்ந்த எண்ணத்தை சிருஷ்டித்ததுபோல் இருந்தது, அவர் மூச்சுவிட்டது. வேணுவை வழி யனுப்பியிட்டார்கள்.

திரும்பவும் ‘எண்பர்கள்’ இருவரும் அதே மாட்டு வண்டியில் ஏறிக்கொண்டு ஊருக்குத் திரும்பினார்கள். கோபால் ஐயங்கார் மனது என்ன காரணத்திற்காவதோ ‘தம்’ என்றிருந்தது. பல பல விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டே சென்றார்கள். பையனுடைய படிப்பின் முடிவு. அவன் அடையவேண்டிய உத்தியோகம், அதன் களிப்பில் தாம் வாழப்போகும் சந்தோஷம், இவைகள் தான் கோபால் ஐயங்கார் மனத்தில் உலகமும் எண்ணங்கள், ஊர்வந்து சேர்த்தார்கள்.

சடகோப ஐயங்கார் வீட்டுக்குப் போய்க் கட்டிலில் சாய்ந்தவர், அதி விருந்த எழுந்தருள்க அநிசேகரம் பிடித்தது. பின்னால், காலைத்து வருஷங்கள் கழிந்த கடத்தவேண்டிய ஆட்டத்திதரு, அவர் அன்றே குறிப்பு கள் தயாரிக்க ஆரம்பித்தார். என்னவெல்லாமோ எண்ணினார். கடைசியில் ஒரு பெருமூச் செறித்து “எல்லாம் அவன் செயலில் நடக்கும்” என்று முணு முணுத்தார்.

2

அந்த ஊரின் பெயர் ராமானுஜபுரம். பெயருக்கு ஏற்றபடி அந்த ஊரில் எவ்விடத்திலும் வைஷ்ணவக் களை விரும்பியிருந்தது. ஊரின் வடபுறம் ஒரு சிருஷ்டனை கோயில். அதன் பக்கம் ஒரு சிறு அக்ஷாரம். ஏழுமூட்டு தென்குல வைஷ்ணவ ஐடங்கார்கள் கல்ல உத்தியில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய என்செப் கில்களை அண்டிப் பிழைக்கும் வேலைக் காரர்களின் குடும்பங்கள், அவர்களுடைய சொத்துக்களின் வரவு, செலவு, கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் முதலியவற்றின் போஷணையில் வாழ்ந்துவரும் இரண்டொரு சைவப்பிள்ளைமாரின் வீடுகள், இன்னும் ஒன்றிரண்டு குடும்பங்கள் சேர்த்த சிறு கிராமம் அது.

சடகோப ஐயங்காரும் கோபால் ஐயங்காரும் பரஸ்பரமாத்ம் சிசேகிதர்கள். ஏறக்குறைய மூன்று மாதங்கள் முன் பின்னாக இருவர்களுக்கும் கல்யாணங்கள் நடந்தன. இருவரும் சொத்து சுதந்திரம் அநேகமாய் சமமாகத் தான் இருந்தனர். இரண்டுபேர்களும் தெய்வபக்தியிலும், வைஷ்ணவ ஆசார அனுஷ்டானங்களாக் கையாண்டதிலும் ஒருவருக்கு ஒருவர் குறைத்துவிடவில்லை. அவர்கள் எட்டி எரிடையில் ஒரு சிறு ஊடல் வளர்ந்தது. அது கோபால் ஐயங்காருக்குக் கடைசியரையில் ஊடலாகத் தான் இருந்தது. ஆனால், வேணு கஷ்டநிர்ப் படிப்புக்குக் கிளம்பிய கான்

முதல் சடகோப ஐயங்கார் உள்ளத்தில் அது பணைமயாக மாறியது. அது, மறுபடியும் ஊடலாக மாறி, பின்னால் அதவும் இவ்வாறும் போக வேண்டுமானால் தமக்குள்ளேயே ஒரு சிபந்தனையையும் தயார் செய்து கொண்டார்.

சடகோப ஐயங்காருக்கு ஒரே மகன். வேணுவும் தன் தகப்பனருக்கு ஏகபுத்திரன். இந்த விஷயத்தான் பிற்கால சிவஞ்செகன் உருவடையும் கருவாக இருந்தது. சடகோப ஐயங்கார் மகனுக்குத் தன் தாய் வழியில், அவர் நினைத்த மாதிரி ஊழ்வினைப் பயனால் கயரோகம் பீடித்திருந்தது.

இரண்டு ஐயங்காரர்களும் தங்கள் சம்சாரங்களைத் தொடங்கிய ஆரம்பத்தில் ஒருவர் கொருவர் விவாக சம்பந்தங்களைச் செய்துகொண்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை, மெனிப்படுத்தாமலே அவரவர்கள் இருவரத்திலுள்ள வளர்த்து வந்தார்கள். பின்னால் தான் என்ன, சடகோப ஐயங்காருக்கு ஆண்டாள் பிறந்த பின் அவளுக்கு கயரோகம் பற்றி விருத்ததை பிரத்தி உகமாசுப் பார்த்துக்கூட, கோபால் ஐயங்கார் அவளைத் தன் மகனுக்கு மணம் செய்கிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கைவிடாமல் தான் இருந்தார். ஊழ்வினைப் பவனில், தெய்வம் விட்ட வழியில் தம் சித்தங்களைப்பெல்லாம் அர்ப்பணம் செய்த அவருக்கு கயரோகம் பயகரமாகத் தோற்றமா?

வேணு பக்கத்துப் பட்டணம் ஒன்றில் எஸ். எஸ். எஸ். வி. படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, ஒரு நாள், அன்று மாலை இரண்டு 'எஸ்பர்' களும் உலாவப் புறப்பட்டவர்கள் ஆற்றங்கரைக்கு வந்து உட்கார்ந்தார்கள். வெகுநேரம் பேச்சுக்கு அப்புறம் கல்பாண விஷயத்தை ஒரு 'ஒரே' யாக விட்டார் சடகோப ஐயங்கார். கோபால் ஐயங்காரும் பரிபூரண சம்மதத் தோடு ஒப்புக் கொண்டார். இருவரும் சந்தோஷமாகவே முடிவு செய்து கொண்டார்கள். கட்பின் முதிர்ச்சி கோபால் ஐயங்காரை கல்பாணத் திற்கு சம்மதிக்கச் செய்தது. ஆனால் அவர் மனைவி ஒப்புக் கொண்டதற்கு மேறொரு காரணமும் உண்டு.....

இருவரும் வீடு திரும்பவில்லை.

ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறைக்காக ஊருக்கு வந்திருந்தான் வேணு. அவன் தாயார் ஏதோ பகடணம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது கல்பாணப் பேச்சை எடுத்தாள். அப்பொழுது ஆண்டாளை வேணுவுக்கு முடித்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவன் மனத்தில் உறுதியோடு இருந்தது.

காரணம்.....

முன்னால் சொத்து கைக்கனோடு சந்தோஷமாக வாழ்க்கை கடத்திக் கொண்டிருக்கையில், வாரீஸ் இல்லாத சில உறவினரின் சொத்துக்கள் கோபால் ஐயங்காருக்குக் கிடைத்தன. ஆனால் எழுட்டு வருஷங்களுக்கு முன் குளிக்கரை ஐயங்கார் ஒருவர் வாரீஸ் பார்த்தியம் கொண்டாடினார். தர்க்கம், தாவர எவ்வாம் கிளம்பின. ஹைகோர்ட் வரைக்கும் கேஸ் முட்டி விட்டது. கோபால் ஐயங்காரும் சடகோப ஐயங்காரும் செய்யாத 'ஜாஸ்ப் புரட்டிகள்' எல்லாம் செய்து பார்த்தம் குளிக்கரை ஐயங்கார் விடாக்

கண்டனாகத்தான் இருந்தார். வக்கீல்களுக்கும், அட்வகேட்டுகளுக்கும் ரூபாய் கோட்டுகள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு பறந்தன. கடைசி முடிவில் குளிக்கரை ஐயங்காருக்குச் சாதகமான தீர்ப்பு ஆனது அவருடைய உடைமையை அவர் பெற்றுக் கொண்டார். ஐந்த வருஷ கோர்ட்டு தாலாவில் "கோர்ட்டுக்குப் போகவன் ஒடு எடுப்பான்" என்று கிராமத்தினுள்ளச் சொல்லிக்கொள்ளுவதபோல் கோபால் ஐயங்கார் கைவீக்க ஒய்த்தது. முக்கால்வாசி சொத்தக்கன் எதிரிக்குப் போய்த் சேர்ந்தன. மீதி இருந்த சொத்தின்மேல் இரண்டுமடங்கு கடன்—எல்லாம் கோர்ட்டு விஷயமாகச் செலவானது—சடகோப ஐயங்காரிடம் இருந்தது. முடிவாக கோபால் ஐயங்கார் குடும்பத்தில், ஜீவகாடி சடகோப ஐயங்காரின் 'கருணை' யில் ஒழிக் கொண்டிருந்தது.

இந்த நிலைமையில், தன் மகனுக்கு சடகோப ஐயங்கார் மகளைக் கொடுத்தால் குடும்பக்கடன் தொலைந்து ஆமாம் உண்டாகும் என்பது கோபால் ஐயங்கார் மனைவியின் கனவு. அந்த கம்பிக்கையில் தன் மகளை வற்புறுத்தினாள். ஆனால், தாதிர்வூட வசமாக அவளை காதலிப்ப படிப்பைக் கற்க விட்டது அவளுடைய கனவைப் பவிக்காமல் செய்து விட்டது! ஆயிரோகியைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டக் கட்டோடு மறத்தவிட்டான். கயத்தோடும் பயத்தோடும் வேண்டியவற்றை யெல்லாம் செய்து பார்த்தான். அவன் எவ்வளவு சீழ்ப் படிதலுள்ள பையனாக இருந்தபோதிலும் இந்த யோசனைக்கு இணங்கவில்லை. அவன் தாயார் இந்த, அவளுடைய மறப்பை வெளிக் காட்டாமல் மூடி வைத்தான். விஷயம் வெளியே போனால் சடகோப ஐயங்காரின் திருவிளையாடல்கள் எவ்வளவு தூரம் சூட்டம் போகும் என்று அவனுக்குத் தெரிந்துதான் இருந்தது.

வெளியே போய்விட்டு வந்த கோபால் ஐயங்கார். தம் மகனிடம் விஷயத்தைப் பிரஸ்தாபித்தார். அவன் வழிக்கு வருவதாகத் தெரியவில்லை. தன் பெற்றோர்களின் மூடத்தனத்தைக் கண்டு கண்ணீர் விட்டு அழுதான். தகப்பனுருக்குக் கொஞ்சம் மனம் துளையது. கொஞ்ச காலத்துக்கு, குடும்பக் கஷ்டத்தை உணருகிற வகைக்கும் அப்படித்தான் இருப்பான் என்று மனதைத் தேற்றிக் கொண்டார். ஆனால், அவனுக்குத் தன் மகனுடைய மறப்பு ரோகைத் தீயில் செய்கிட்டதபோல் இருந்தது.

சடகோப ஐயங்காருக்கு காலத்தின் போக்கு கன்குதத் தெரியும். இத்தக்காலத்தில் 'காறு' இவ்விலிஷ் எழுத்து படித்த அவனும் கூடரோகியைத் தீர்த்தமாட்டான் என்பது அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. ஆனால், தம் 'கருணை' யில் ஜீவனம் கடத்திக்கொண்டு வந்த கோபால் ஐயங்கார் குடும்பம். சூட்டி வைக்கும் பாவையாக இருக்கும் பொழுது, அதிலும் அவருடைய மகன் பந்தாவது வகுப்பு வரையறும் படித்தவனாக விரும்பும்போது, ஒரு அனாதை மூட்டானைத் தேடிப்பிடித்து கல்யாணம் செய்து கொடுத்து விட்டோம் என்ற பேருக்குத் தம் மகளைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் என்ன வந்தது? திணைத்தால் ஒரேகாளில் கோபால் ஐயங்கார் வயிற்றில் மண்ணைப் போட்டு விடலாம். எவ்வளவோ சீக்கிரத்தில் சொத்துக் கிளைத் தம் கைக்கு மாற்றும் சக்தி விரும்பும் அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் எந்தக் கோழைக்கும் தைரியம் கொடுக்குமே!

“ஊர் வரைய மூட முடியாது” என்ற பழமொழியைப் பொய்ப்பிக்க வேண்டுமானால் சில பெண்களின் ஒத்தாசையும் தேவை. அவர்கள் வாய் தழுக விட்டுக் கொண்டிருக்கும் மட்டும் அந்த பழமொழி சாகாது. எப்படியோ, வெகுதூரத்தில் கேட்கும் கட்ச்சல் கார்பில் அசைந்த பற்பல எதிரொலிகளின் சுருதியோடு கேட்கும் மாதிரி வேணுவின் கல்யாண மறப்பு சடசோப ஐயங்கார் காதில் விழுந்தது. அவளை இனித் திருப்ப அவன் தகப்பனாலால் முடியாது என்பதையும் தெரிந்து கொண்டார். ஆனால் கல்ல வேளையாக அவர் திடீரென்று ஒன்றும் செய்து விடவில்லை. அவர் மனம் மகா பயங்கரமான பொறுமையைச் சாதிக்கத் துணிந்தது. வேண்டுமென்றே கொடிய கோக்கத்தை, தகரக்குழாயில் வெடிமருந்தைத் திணித்து வைத்தமாதிரி, மூடி வைத்தார். அது வெடிக்கும் நாள் எங்காளோ?

கோபால் ஐயங்காரைப் போக்கில் விட்டுக் கவிழ்க்கும் எண்ணம் அவர் மனதில் இடம் கொண்ட சமயம்; செட்ட சித்தனையின் கனல் உள்ளேயே வளர்க்கப்பட்ட காலத்தின் கடுவே.....

‘ஏறலிட்டு ஏணி பெருக்க’த் துணிந்த அன்று, வேணு காலேஜுக்குப் படிக்கப் புறப்பட்டபோது சந்தோஷமாக கடித்துக்கொண்டே அவனைத் தம் ‘கண்ப’ரோடு சென்ற வழியனுப்பி விட்டு வந்தார். இந்த ரூழ்ச்சி பெல்லாம் கோபால் ஐயங்கார் குடும்பத்துக்கு ஏன், மாடசாயி பிள்ளையைத் தவிர்த்த அல்லுவார் எல்லோருக்குமே அணுபவமும் தெரியாது.

3

சென்னைக்குப் புறகவண்டி போய்ச் சேரும் வரைக்கும் அந்த வைதிக வேணுவின் மனதில் பட்டதாரி ஆதம் ஆசை, உத்தியோகக் களவு எல்லாம் நோலிக்கொண்டே யிருந்தன. இன்னும் பல எண்ணினான். சடசோப ஐயங்கார் மகன் விஷயம் அவனுக்கு எஞ்சாக இருந்தது. அதை நினைக்கையில் அன்றுதான் முதல் முதலாக அவன் மனத்தில் கடன் பயம் நோன்ற ஆரம்பித்தது.

4

காலேஜில் இரண்டாவது ஆண்டு வாழ்க்கை, வேணு முக்கால்வாசி ‘மாதிரி’ விட்டான். ஆக்கில முறையின் வழக்க தழுக்கங்கள் அவனைக் கவர்த்தன. மனோரம்மியமாகக் காலத்தைக் கழித்தான். ‘திருப்பாவை’யைப் பத்தியோடு பாடிய காட்களும், கொற்றியில் திருமண சாத்திக்கொண்ட ஆசாரமும் எப்பொழுதோ கனலில் கண்டவை மாதிரி மறைந்தன. வேண்டிய கோர்த்துக்குப் பணத்துக்கு எழுதுவான். எப்படியும் வந்து சேரும். பட்டண வாசம், பணத்தின் தாராளச் செலவு இரண்டும் சேர்ந்து வாலிப வாழ்க்கைக்கு ஒளி பூட்டின. உயர்ந்த பட்டுத்துணிகள், ஜுரீன்டார் பிள்ளைகளின் சிகேதம், கடத்துச் சாலைகளுக்கு அடிக்கொரு தடவை விஜயம் செய்வது, இப்படியாக அவன் வாழ்க்கை ஒடிக்கொண்டிருந்தது. அந்த வாழ்க்கைத்திரையின் மறுபுறத்திலே.....

வட்டியும் முதலுமாக கடனில் பாதிையைக் கழித்து விட்டார் கோபால் ஐயங்கார். அவர் கன்செய் வினைச்சல் மனனுக்குப் படிப்புச் செலவுக்கு, தம் குடும்ப சம்ரக்ஷிணக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கடனைக் கொடுக்க சரிக்கட்டி வந்தது. இது எவ்வளவோ கவனமான மேற்பார்வையில் நடந்துவந்தது.

வேணுவின் வருவாந்திரப் பரீட்சைக்கு இரண்டு மாதங்க ளிருக்கி னன. கோபால் ஐயங்கார், உடம்புக்கு என்னவோ செய்கிறதென்று வந்து படுத்தார். அந்த தெய்வபக்தரை, அவரில்லாவிட்டால் குடும்பம் சிறைத்து மாய்ந்து விடும் என்று தெரிந்தும் யமன் அவர் உயிரைக் கொண்டுபோகக் கூசவில்லை.

தந்தையின் மாணச் செய்தி வேணுவுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அவ னும் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குத் தன் கேளிக்கைகளைக் கட்டாயப் படுத்தி சிறத்திவிட்டு ஊர்வந்து சேர்ந்தான்.

கோபால் ஐயங்கார், எல்ல மனுஷர்; என்னுட்ப் பிழைத்துக் கெட்டவர்; மகனுக்கு ஒரே ஆதரவாய் இருந்தவர் என்று பலவிதமாய் பேர் வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டார். சடகோப ஐயங்காருக்குத் தம் மனோபீட்டம் கிறைவேற அவரது தெய்வம் இந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தையும் கொடுத்தது. அவருடைய பொறுமையும் 'கருணை'யும் கீட்டித்துக் கொண்டிருந்தன.

கோபால் ஐயங்கார் மனைவி, வேலைக்காரர்களின் உதவியால் என் செய் விவசாயத்தைக் கவனித்தவர்கள்தான்.

5

மாடசாமி பிள்ளை, சடகோப ஐயங்காரின் கணக்கர்; அந்தரங்கக் காரிய தரிசி ஐயங்கார்வானின் உன்னக் கிளர்ச்சிகளைத் தூண்டி விட்டுக்கொண்டே காரியத்தை முடிப்பதில் சமர்த்தர். அவர் ஒரு நாச காரியத்துக்குக் கத்தி திட்டினால் அதில் பாஷாணத்தை வைத்துத் திட்டச் சொல்வார். இபற் கையின் படைப்பில் ஒரே மனோபாவம் கொண்ட இரண்டு ஆத்மாக்களும் பொருத்திக் கொண்டது ஆச்சரியமல்ல. பிள்ளை யவர்கள் சேவராய் பண்களைவிட பகவானிடம் உருகுவது ஐயங்காரின் திருவாய் மொழிப் பாராயணத்துக்கு இணைந்ததில்லை. ஒருவருக்கொருவர் மத விஷயத்தில் விட்டுக் கொடுத்துக் கொள்வார்கள் !

ஒருநாள் காலை யில் அவசர அவசரமாக ஐயங்கார் உப்பிட விட்டார் என்று சடகோப ஐயங்கார் வீட்டுக்குப் போனார்.

வீட்டில்.....

இரும்புப்பெட்டி ஐயங்காரின் இடது கைப்புறம். அவருக்கு எதி ராக இருந்த தம் ஆசனத்தில் போய் அமர்ந்தார் கணக்குப்பிள்ளை. அவ ருக்கு முன்னால் சம்பிரதாயமாய்க் கிடக்கும் சாய்வுப் பலகை, மாக்கட்டை யில் குழிதோண்டிப் பதித்த 'மணம்' கமழும் பழைய மைக்கடு, ஒரு பேனா இவை யாவும்.

மெல்லிய குரலில் பேச்சுக்கள் எடுத்தன.

"பயனுக்கு எப். ஏ. பரீட்சை பாஸ் ஆய்ிட்டதாமே."

"பாருக்கு, வேணுவுக்குத்தானே?"

"உம்....."

"ஆயிருக்கும்....."

"இந்த மட்டில் அவனை சிறத்தினால், எம்ம காரியம் எடக்க வேண் டுமே?"

“அப்படினா?”

“அவன் இது வரைக்கும் தன் அப்பன் சம்பாத்தியத்திலே தானே படித்து வந்தான்?”

“ஆமாம்; அதற்கென்ன?”

“இல்லை, இப்போ அவன் படிப்பை கிறத்திலிடச் செய்வது பெரிய காரியமில்லை. அப்படிச் செய்தால் பேசாமல் வீட்டுக்கு வந்து அந்த விதவை முண்டையையும் (வேணுவின் தாயாரை) கட்டிக் கொண்டுபோய் எங்கேயாவது ஒரு கணக்கு எழுதியாவது பிழைக்கத்தான் பார்ப்பான்.”

“சரி; அவன் மேல்கொண்டு படித்தால் கமக்கு என்ன லாபம்?”

“கேளும். முதலிலே கன்செய்களையும் வீட்டையும் கைவசப்படுத்த னும்.”

“சரி, செய்தாச்சு.”

“பிறகு, அவன் படிப்பில் காம் அக்கரை கொண்டமாதிரி, அவன் வி. ஏ. படிச்ச வருகிற வரைக்கும் ஆகும் செலவை இனாமாகக் கொடுத்த மாதிரி கொடுக்கவேண்டும்.”

“அப்படிக் கொடுத்தால் கமக்கு என்ன லாபம் என்கிறதானே வினங்கவில்லை.”

“அது தான் சொல்றேனே, பயல் என்ன இருந்தாலும் படிச்ச பயலில் லையா? ‘எதை கம்பி கமக்கு இப்படி படிப்புக்காகப் பணம் கொடுத்தார்?’ என்று யோசிக்கத்தானே செய்வான். அப்போது காம் ஒன்று சொன்னால் தட்டவா போகிறான்? கேட்கவில்லையெனத் தெருந்தெருவாய் பிச்சையெடுத்த லையறது. இந்தக் காலத்திலே எவன் உத்தியோகத்தை வைத்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கான்?”

“சாமி, கிணன் சொல்வது ஞாயந்தான். பின்னால் அவனுக்கு என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள், அவன் தட்டமாட்டான்.....?”

“அதுதானே ஓய், கம்ம கிணைச்ச காரியத்தை இந்த பிச்சைக்காரக் கழுதைகளிடத்திலே முடிக்காமல் போனால் கமக்கு என்ன கெளரவம் என்கிறேன். எப்படியும் கம் குழந்தையை அவன் எழுத்தில் கட்டி அவனை கம் கைக்குக் கீழ் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். என்ன இருந்தாலும் கழுதை படிச்சிருக்கா இல்லையா, அதுக்காகத்தான் எனக்கு இவ்வளவு வைராக்கியம்.”

“கல்லது. அப்போ கோர்ட்டிலே தாக்கல் செய்யவேண்டியது தானே?”

“அது விஷயமாய் யோசிக்கத்தான் உம்மைக் கூப்பிட விட்டது.”

யோசனைகள் பற்பல பிரதேசங்களில் சுஞ்சரித்தன. கடைசியில் அவர்கள் நிர்மானம் செய்த முடிவுக்கு வர, வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்யத் தொடங்கினர்.

அடுத்த இதழில் முடிவு.

“நிழலருமை வெய்யிலிலே”

(குரு.)

தென்றல் காற்று எங்கக் வீட்டு மாடியில் வீசிக் கொண்டிருக்கிறது. தத. காண் மகிழ்ச்சியுடன் உன்னக்கியையும் (பணியன்) கழற்றியிட்டு அதுபலித்துக் கொண்டிருத்தேன். காணெல்லாம் வெய்யிலில் சுற்றி வந்த எணக்கல்லவா அந் தென்றலின் அருமை தெரியவரும். என் கண்பன் வேங்கடசாமி அதுவரை தூங்கிவிட்டு வந்தவன் என் கோலத் தைக் கண்டு கேலி செய்தான். எனக்கு வந்த ஆத்திரத்தில் அவனை எங்கக் வீட்டின் தூர் அறையில் விட்டு மூடி விட்டேன். “கொஞ்ச நேரம் இங்கிருத்தவிட்டுப் பிறகு மேலே வா” என்று கூறியிட்டு மாடிக்குப் போய் காறாட ஆமர்க்கு கொண்டேன். சுமார் ஒருமணிநேரம் கழித் தத. சீழ இறங்கி கண்பனைக் கூப்பிட்டேன். கதவை எப்பொழுது திறப்பேனென்று எதிர்பார்த்த அவன் ஒரே ஒட்டமாக ஓடி வந்தான். உட லெல்லாம் வியர்த்தக் கொட்டிக் கொண்டிருத்தத. ‘என்னசெய்தே னென்று இப்படி சுண்ணாம்புக் காவலாயில் என்னை மூடி வைத்தாய்” என்றான் கோபத்தோடு.

“பிறகு சொல்லுகிறேன். முதலில் மேலே போய்க் காற்று வாக் காம், வா”

மேலே வந்தவுடன் ‘அப்பாடா, என்ன குளிர்ச்சி! காற்று அருமை யாக இருக்கின்றது!” என்று அதுபலித்து ஆமர்க்கான். ஏற்கெனவே சட்டை, பணியன் எல்லாம் கழற்றியிட்டான்.

நான்:—‘இப்பொழுது என்னைக் கேலி செய்ய மாட்டாயல்லவா? காணெல்லாம் வெய்யிலில் அலைந்த களைப்பு நீக்க வேண்டுமென்று பணிய னைக் கழற்றிக் காறாட உட்கார்த்திருத்தால், ‘பணியனைக் கூடக் கழற் றியிட்டாய்ப்’ என்று கேலி பண்ணினாயே. எணக்கல்லவா தெரியும் அந்தச் சகம். சும்மாவா சொன்னார்கள், ‘நிழலருமை வெய்யிலிலே’ என்று.

வேங்.—அது போகட்டும். அன்று நம் ஆசிரியர் ‘நிழலருமை வெய்யிலிலே’ என்ற பாட்டைச் சொன்னாரே, உனக்கு நினைவிற்குத் திறதா? அதைச் சொல்லேன்.

நான்:—

நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறியின்; நசன்
கழல்ருமை வெய்கினையிற் காண்மின்—பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை தூவிரண்டில் சோமன் கொண்டையருமை
புகலரிடத் தேயறியின் போய்.

வேங்.—பாட்டில் தவறு இருக்கின்றது. அதை உன்னால் கண்டு பிடிக்க முடியுமா?

நான்:—பெரிய அறிவாளியல்லவா? பாட்டில் தவறு காண வந்து விட்டாயே! போ போ பயித்தியம்.

வேங்.—ஐயா, பண்டிதரே! காண் பயித்தியக்காரன் நான். நான்கன் நான் பொருக் சொல்லுங்களைப் பார்க்கலாம்.

நான்:—என்ன பிரமாதம்! ஆசிரியர்தான் சொன்னாரே. மற்றது போய் விட்டதென்று சொல்லீன். என்னமோ என்னைச் சோதிக்கப் போவது போல் கேட்டுக்கொள்கே.

வேள்:—சரி, அப்படித்தான் வைத்துக் கொள்ளேன். சொல்லப்பா, சொல்லு. எப்படியாவது பொருள் சொன்னால் சரிதான்.

நான்:—வெய்யிலில் செருப்பும் குடையு மல்லாமல் கிணையாக நின்று பார்த்தால் தான் கிழவினுடைய அருமை தெரியவரும். கிழவிலேயே இருப்பவனுவிட வெய்யிலி விரும்பு வந்தவன் தான் கிழவை அதிகமாக அதுபலப்பான். இதைத் தான்,

‘நிழலருமை வெய்யிலிலே நீன்றறிமீன்’

என்று கூறினார்.

இப்பொழுது கூறியது நாம் அனுபவித்து அறிந்தகொண்டது கூடியது. அடுத்தாற் போல வருவது பெரியோர்கள் கூறுவது விரும்பு உய்த்து உணர்த்துகொண்ட வேண்டியது. இங்கே இந்த உலகத்தில் நாம் அதுமாதிரி வினைத் துன்பங்களி விரும்பு ஆண்டவனுடைய திருவடிப் பேற்றின் பெருமையினை அறிந்து கொள்ளலாம் என்பதை,

“.....சுகம்

கழலருமை வெய்யிலினையிற் காண்மீன்”

என்று கூறி விருக்கின்றார். இந்த உண்மையை உணர்த்த கொள்ளப் பெரியோர்கள் கூறி வைத்திருக்கின்ற துன்பகலிடத்த நம்பிக்கை, வேண்டும். அந் துன்பகலி நம்பாதவர்களுக்கு இவ்வுண்மையும் விளங்காது.

‘இனி வருவது கண்ணகத் தெரியும்:

—பழகு தமிழ்ச்

சோல்லருமை நாலிரண்டில்’

இது எளிதாகத் தெரிந்தவிடும். ‘நாலிரண்டு’ என்று குறிப்பது காலடியாரையும் திருக்குறளையும். தமிழ்ச் சொற்களினுடைய அருமைப்பாடு தெரிய வேண்டுமானால் காலடியார், திருக்குறள் இரண்டையும் படிக்க வேண்டும்.

இதுகூறா கூறிவந்த மூன்றையும் ஆசிரியர் பின்னால் கடைசியாகக் கூறப் போவதற்குத் துணையாகத் தான் வைத்திருக்கின்றார். தாம் கூறக் குறைய உண்மையைக் கடைசியில் கூறுவது தான் கவிகளின் மாபு.

‘நிழலருமை வெய்யிலிலே நீன்றறிமீன் ; சுகம்

கழலருமை வெய்யிலினையிற் காண்மீன் ;—பழகு தமிழ்ச்

சோல்லருமை நாலிரண்டில்’

என்று மூன்று உண்மைகளைக் கூறிவிட்டுக் கடைசியாகச்

‘சோமன் கோடையருமை

புல்லரிடத் தெயநீமீன் போய்’

என்று கூறுகின்றார். இந்த உண்மையைத் தான் புலவர் தெரிவிக்க விரும்பினார். ஆனால் மொட்டையாகச் சொல்லாமல் உண்மையாகவே

காட்டுவது தமிழ் அறிஞர்களின் வழக்க மல்லவா? அதனால் தான் மூன்று உவமைகள் சொல்லிக் கடைசியாக ‘எங்கள் சோமனுடைய வன்னம்மை யின் பெருமையை அறிய வேண்டுமர்னுல் அபத்தமுடைய செல்வர்களிடம் கட்டாயம் போய் இரந்து அவர்களால் ஏற்படும் துன்பங்களை அனுபவித்துப் பாருங்கள்’ என்று கூறுகின்றார். பாட்டைப் பாடிய புலவர் தம் அதுபவத்தை அப்படியே இந்த வெண்பாவில் மெட்ப்பாடு தோன்றக் கூறி யிருக்கின்றார்.

இவ்வளவுதான் என்பா, இந்தப் பாட்டு. சொல்லு சொல்லு என்றுமே, சொல்லி விட்டேனா இல்லையா? இது பிரமாதமா என்ன?

வேங்:—உனக்குப் பிரமாதமானது தான் ஒன்றமே கிடையாதே. ஆசிரியர் சொன்னதை அப்படியே ஒப்பித்து விட்டாயே! சமர்த்ததான். ஆனால் இந்தப் பாட்டில் வெளிப்படையாக இருக்கும் தவறாகக் கூட கண்டுகொள்ள வில்லையே.

நாங்:—எப்பொழுதும் இந்தத் தன்முனைப்பு உன்னை விட்டுப் போகாதா? ஆசிரியரைவிட உனக்கு என்ன மூளை வந்துவிட்டது?

வேங்:—வீண் கதை பேசுவானேன்? இந்தப் பாட்டில் தப்பு இருக்கத்தான் செய்கின்றது. தவறை எளிதில் திருத்தியும் விடலாம். திருத்தி விட்டால் பாட்டு அருமையாக இருக்கும்.

நாங்:—ஐயா, புலவரேறே! கருணைகூர்ந்து இப் பாட்டினகத்தே தோன்றா சீராகும் பிழையினை நீக்கித் திருத்தி யமைக்கத் திருவுளம் பற்ற வாம் கொல்லோ?

வேங்:—சீ கேட்டாலும் கேட்காவிட்டாலும் சொல்லத்தான் போகின்றேன். பாட்டிற்கு மறுபடியும் போகலாம். பாட்டில் காண்கு கருத்தக்கன் இருக்கின்றன அல்லவா? முதலில் கூரப்படுவ தென்ன? ‘நிழலருமை வெய்யிலிலே நீன்றறிமீன்’ என்பது. நிழலும், வெய்யிலும் எதிரடை உணவாகன். அப்படியே அடுத்த உவமையிலும் ஈசன் கழலும், வெய்யினையும் எதிரிடையானவைகள். மூன்றாவது கருத்தை இப்போதைக்கு விட்டுவிட்டு கடைசிக்குப் போவோம். ‘கோமன் கொடையருமை புல்லி டித்தே யறிமீன் போய்’ என்பதிலும் எதிரிடையான பொருள்களை கூறப்பட்டன. ஆனால் மூன்றாவது கூறியதில் ‘பழகுதமிழ்க் கொல்ருமை நாளினாடில்’ என வல்லவா இருக்கின்றது? பாட்டின் சந்தர்ப்பத்தையும், போக்கையும் வைத்துப் பார்த்தால் திருக்குறளையும் காலடியாரையும் படித்தால் தமிழ்ச் சொற்களிடத்தே வெறுப்பு ஏற்படு மென்றல்லவா ஆகும்? அவற்றிலுள்ள சொற்கள் கடுமையானவா என்ன? திருக்குறளையும் காலடியாரையும் படித்தால் தமிழருமை தெரியும் தான். ஆனால் இந்தப் பாட்டில்—இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அப்படியா புலவர் கூறுவார்? அப்படிக்கூறினால் திருக்குறள் காலடியார் இரண்டும் வெறுக்கத் தக்கனவாக இருக்கவேண்டுமல்லவா?

நாங்:—ஆமாம், சீ சொல்லுவதும் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த எண்ணக்கனெல்லாம் ஆசிரியர் சொல்லும் போது ஏன் தோன்ற வில்லை?

வேங்:—அததான் காம் படிக்கும் படிப்பு. சூரியர் என்ன சொன்னதும் கேட்டு அப்படியே பிடித்துக்கொள்ள வேண்டியது. அததான் காம் இது வயதி விருந்தே கற்றுக்கொண்ட பாடம்

நான்:—அது இருக்கட்டும். இதைத் திருத்திவிட்டால் கன்றாக இருக்கும் எவருமே. உப்படித் திருத்தவது?

வேங்:—நாஸாண்டில் என்பதை 'சூரியத்தில்' என்று திருத்திவிடு. திருத்திவிட்டால்,

“தழுவருமை வெய்யிலிலே கின்றறியின்; ஈசன்

கழுவருமை வெய்யினையிற் காண்மியின்,—பழகுதமிழ்ச்

சொல்லருமை சூரியத்தில், சோமன் கொடையருமை

புல்லரிடத் தேயறியின் போய்”

என்று பாட்டு பொருள் முரண்பாடில்லாமல் விளங்கும் இத்தப் பாட்டு இனிய ஓயி. அறதிபிட்டுச் செல்லும் செல்வு, சீரிய சொற்கள் மெய்ப்பாடு யாவற்றிலும் சிறந்த ஒன்று. இப்படிப்பட்ட பாட்டை இடைச் சாவுக்கி யாரோ ஒரு 'பெரியவர்' 'சூரியத்தில்' என்பதை 'காலிரண்டில்' என்று திருத்திவிட்டார். கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்த்து வேறு வகையாகத் திருத்தியிருக்கக் கூடாதா? 'சூரியத்தைக் குறை கூறவாவது' என்று மட்டும் எண்ணினாரே தவிர சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி திருத்த வேண்டாமென்று எண்ணவே இல்லை. பாவம், அவர் ஒரு வகையாக கிணக்க, இன்னொரு வகையில் அவர் எண்ணம் ஈடேறவில்லை.

நான்:—ஆமாம், உனக்கு எங்கிருந்து இந்த மூளை வந்ததப்பா?

வேங்:—இத்தப் பாட்டுக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கீழும் கானும் ஒன்றுதான். தமிழில் உள்ள எல்லா பாட்டுக்களை அருமையாகத் தெரிந்து அதைவிட அருமையாக எழுத்துச் சொல்லத் தமிழ் காட்டில் ஒரு பெரியவர் இருக்கின்றார். அவர் செய்த திருத்தம் தான் இது திரு. டி. கே. சிதம்பரகாத முதலியார் கேற்று ஓர் இடத்தில் செய்த சொற்பொழியி லிருந்து இத்தத் திருத்தத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன். இப்படியாக அவர் பல எல்ல 'திருத்தங்களை'ச் செய்திருக்கின்றாராம். அவற்றைத் திருத்தங்கள் என்று சொல்லுவதே தவறு. முதலில் அப்படித்தான் இருந் திருக்க வேண்டும்; பிறகு யாரோ 'எல்லவர்கள்' மாற்றிவிட்டார்கள். ஆகவே தவறைத் திருத்தினால் 'திருத்தம்' என்று எப்படிச் சொல்லுவது? உண்மையான உருவத்தைக் கொடுத்தார் என்று தான் கூறவேண்டும். இப்படிப்பட்ட அருமையான தொண்டைச் செய்யும் பெரியவரைப் பெற்ற தற்காக காம் மகிழவேண்டு மல்லவா?

நான்:—அதற்கென்ன சந்தேகம்; இதுதான் சிறந்த தமிழ்த் தொண்டு! அதை மற்றொரு தடவை இசையோடு பாடு. தென்றலோடு தென்மொழியிப் பாட்டையும் கேட்டு மகிழ்வா மல்லவா?

வேங்:—“தீழுவருமை வெய்யிலிலே நின்றறியின் ஈசன்
கழுவருமை வெய்யினையிற் காண்மியின்—பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை சூரியத்தில் சோமன் கொடையருமை
புல்லரிடத் தேயறியின் போய்.”

இதுதான் தமிழ்த் தொண்டு

(இரகுநாதன்.)

வைவராகி மாத "ஆனந்தபோதினி" இதழில், "எது தமிழ்த் தொண்டு?" என்ற ஒரு கட்டுரை வராத சேயர்களுக்கு ஞாபக மிருக்கலாம். அதில் அன்பர் S. காராயணன் அவர்கள் திருவனர் டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியாரைப்பற்றித் தாக்கி எழுதியுள்ளதும் சேயர்களுக்கு மறந்து விடக்கூடிய விஷயமல்ல.

திரு. டி. கே. சியின் தமிழின் போக்கைக்கண்டு, புலவர்கள், பண்டித மேதாவிகள் எவ்வாறு இன்றும், "தமிழ்த்கொலை! தமிழ்த்கொலை!" என்று கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நண்பர் காராயணன் எழுதுகிறார்.

"சிலர் கத்தும் அய்யத்தினுமினிய தீர்த்தமிழை சீர்திருத்தத் தலைப்பட்டிருக்கின்றனர். அவ்வாறாகத் திருத்தமிழின் வளாச்செய்யப்பற்றி, ஒரு சிந்திதம் கவலை கிடையாது. ஆனால், தமிழுக்கே இவ்வாறு, புதுமுறைகளைக் கொண்டுவந்து புருத்தவதில் அவர்கள் பெரிதும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளின்றனர். அவர்கள் சீர்திருத்தமெனும் பேரீஸையில் மலையத்துகொண்டு தமிழ் மொழியைக் கொலைசெய்து வருவது. நத்தமிழ்மொழியின் உவக்குறையே யுத்தம் வந்தகைய மாபெரும் கைங்கியம் செய்து வரும் பெரியாநன் திரு. டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியாரும் ஒருவர்."

திரு. டி. கே. சி தமிழைச் சீர்திருத்துகிறார்; பண்படுத்துகிறார். வான் தவம். ஆனால் தவிர்ப்பட்ட சிலரின் கைத்தள்ளை அகப்பட்டுகொண்டு, சீரேடடையும் தமிழ் அன்னைபை, தமிழன் ஒவ்வொருவனுக்கும் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறார். தமது தாயின் கலைமையைக் கண்டு, அவளைக் காப்பாற்றத் துண்டுகிறார். ஏதோ ஒரு சிலர் அதுபவத்திற்குப் பயன்படும் விதமாக, அவர் எழுதவில்லை, தமிழ்காட்டிலே பிறந்த, தமிழன் என்று உரிமை கொண்டாடுகின்ற ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும், அவர் தமிழை அள்ளி வழங்குகிறார். பண்டித கிளாமணிகளைப்போல, தமிழ் எககொருக்கும் பொதவாகி விடக்கூடாது என்று அதை இரும்புப் பெட்டியிலே வைத்து, மூடிப் பூட்டி 'வீல்' வைக்கிற வழக்கம் அவரிடம் கிடையாது.

திரு. டி. கே. சி ஒரு போர்வைவிலும் மறையவில்லை. மூன்னுலே கின்ற பேசுகிறார். ஒளிவு மறைவு வியாபாரமே அவரிடம் கிடையாது. தமிழை அவர் கொலை செய்யவில்லை; ஆனால், கொலை செய்கின்ற கொடும் பாசுகளிடம் மருத்து, அவர் மன்னுக்கட்டித் தமிழ்த்தாயை மீட்கிறார்! ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் அவனது தாய் அன்னை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

திரு. முதலியார் செய்யுள்களைத் திருத்துகிறார் என்று நண்பர் காராயணன் கூறுகிறார். ஆம். திருத்துகிறார். சும்மா எண்ணை மூடிக்கொண்டு அவர் திருத்தவில்லை. தக்க காரணங்களுடன் அவர் திருத்துகிறார்.

இன்று கமது கைவிலே இருக்கின்றதே கம்ப ராமாயணம். இதில் உன்ன முழுதும் கம்பனே பாடிய பாட்டுக்கள் என்று உதவிடற முடியுமா? ஏதோ ஏட்டுப் பிரதியிலிருந்து கிடைத்ததை வைத்து, அச்சப் புத்தகமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அச்சப் புத்தகங்களில் உள்ள வார்த்தை

கள் சரியான வார்த்தைகள் தான் என்று யாராயினுஞ் சொல்ல முடியுமா? பண்டைக்கால ஏடுகளில், எத்தனையோ இடங்கள் சொல்லித்துப்போன தெல்லாம் எமக்குத் தெரியும். சில பாடங்களில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளே, கரையான்களுக்கு இரையாகி விடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம், அதைக் கண்டெடுத்த புலவர்கள் தமது சொந்தச் சாக்கை, ஏதாவது மோனை, யாப்பு, முதலியவைகளுக்குப் புறம்பாகாமல், அமைத்துக் 'தட்டி' விட்டார்கள். அதனால், அந்த வார்த்தைகள் எல்லாம் கம்பனுடைய வார்த்தைகள் தான் என்று எவரும் உத்தரவாதம் அளிக்க முடியாது.

இதனால் தான், தமிழில் ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் 'ஆயிரத்தெட்டு' பாட பேதங்கள் இருக்கின்றன. டி. கே. சி. என்ன செய்கிறார்? ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒவ்வொரு பாட பேதங்களையும் வைத்துப் பார்த்திருர். அவ்வளவு பாட பேதங்களிலும் ஒன்றாவது உண்மையான கவிதா உணர்ச்சியை எழுப்பாவிட்டால், தனது வார்த்தை ஒன்றைப் போடுகிறார். துவரக்கோயில் பிடித்து திறத்துப் போட்டமாதிரி இருக்கும், அந்த வார்த்தை, இப்படிப் போடும்போது, அந்தப் பாட்டு ஒரு புது உற்சாகத்துடன் துள்ளிக் கூட நாட ஆரம்பித்து விடுகிறது.

திரு. டி. கே. சி. பாட்டுக்களை எந்தக் காரணம் கொண்டு திருத்துகிறார் என்றால், அவர் உண்மையான கவிதையைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு, உண்டாக்குவதற்கு முக்கியமானது தானாகத் தான் என்கிறார். ஆங்கிலத் திலே சொல்ல வேண்டுமானாலும், Rhythm என்கிறார். உன்ன உணர்ச்சிகளை அப்படியப்படியே அடித்துக் காட்டுவது தானாம். அந்தத் தான் உயர்த்திலே தான் இருதய டாவம் கிடைத்து இருக்கிறது என்கிறார். இந்தக் கருத்தினால் தான் அவர் பாட்டைத் திருத்துகிறார்.

மேலும், இலக்கண விதிகளுக்கு, திரு. டி. கே. சி. புறம்பாகப் போகிறவரன்றும், அது தமிழர் யாவராலும் மன்னிக்க முடியாத குற்றமென்றும் கண்பர் சொல்லுகிறார்.

திரு. டி. கே. சி. இலக்கண விதிகளுக்குப் புறம்பாகப் போகிறார் என்பதற்கு கண்பர் தூண்டு மூன்று உதாரணம் காட்டுகிறார். டி. கே. சி. ஏன் பசுவாகி, இப்படிப் பிரித்துப் போடுகிறார் என்பதற்குக் காரணம் கேளுங்கள். இலக்கண விதிகளுக்கு ஒன்று கடத்தால் சில சமயங்களில் தமிழ் வார்த்தைகள் காதுகளுக்குக் கேட்கக் கரண கடுமாய் இருக்கின்றன. 'இனிமை' என்று பெயர்பெற்ற தமிழ்தானா? என்ற சந்தேகம் கூடத் தோன்றி விடுகிறது.

உதாரணம்:—

(1) முய்தான் தாமரை என்ற வார்த்தைகள்,
முட்டாட்டாமரை என்று புணர்த்து விடுகிறது.

(2) முய்தைத்து விட்டது என்பவை
முட்டைத்து விட்டது என்று மாறி விடுகின்றது.

மேற்கண்ட தூண்டிலும் ஏதாவது உயிர் இருக்கிறதா? அந்தச் சந்தான் எமக்குப் புலப்படுகிறதா? இதனால் திரு. டி. கே. சி. போல்+ரூனை என்பதை, போல்க்குனை என்று புணருகின்றார். துற்கூடல் என்று புணர்த்த

இதுதான் தமிழ்த் தொண்டு

காரணம், எதுகையை எடுத்துக்காட்டவே யாகும். காள்+கூட்டிய. என் பதையும், காட் கூட்டிய என்று புணராமல் நான்கு கூட்டிய என்று புணரு கின்றார் அவர் பதம் பிரித்துப் போடுதலின் காரணம் இதுதான். பண் டிதமணிகன் தமிழ்ப் பதங்களை இப்படி வெவ்வேறு சிதைக்கிறார்களே, அந் திருந்து தமிழைக் காப்பாற்றத்தான்.

“பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்

வழுவல கால வகையி னானே!”

என்பதல்லவா, கண்ணால் குத்திரம்!

பால காண்டத்தில், கை வடைப்படலத்தில் கம்பன் விஸ்வாமித்திர மகரிஷியை,

“எண்ணிலா வருக் தவத்தோன்” என்று புகழுகிறான். இந்தப் பதத்தை, சமீபத்தில் ஒரு பண்டித சிவாமணி, புளிகுருடி கம்பன் சமூகத்தில் கொலை செய்த விவரத்தைக் கேளுங்கள். ஒரே பதத்தை அவர் வெட்டி மெய்கிற அழகைப் பாருங்கள்:

(1) “எண் இலா அரும் தவத்தோன்.”

—எண்ணிலாத அரும் தவங்களைச் செய்தவன், இதுதான் சரியானது.

அவர் இறையும் கூறி, இன்னும் பிரித்தார், பிரித்தார், ஒரே யடியாக.

(2) “எண்ணில் ஆ வரும் தவத்தோன்” என்று.

எப்போது ஒரு நடவை விஸ்வாமித்திரன் காமதேனுப் பசுவை ஒரு பெருந்தவம் செய்து அடைந்ததாகக் கதை. இதைக் கம்பன் நினைத்துக் கொண்டதான் விஸ்வாமித்திரன் நினைத்தால், பசு வரும் என்று சொல்லு கிறானாம்.

(3) “எண்ணில் ஆ வரும் தவத்தோன்”

எண்ணில்லாத பசுக்கள் வரச் செய்யக்கூடிய தவத்தோன்.

இப்படிப் பலவாறுகக் கொலை செய்தார், அந்தப் புண்ணியவான். ஒரு மகாகவி—அதிலும் கம்பன் இப்படிப் பாடுவானா என்பதை அவர் சொஞ்சமும் மூனையில் எண்ணப் பார்க்கவில்லை. இதே காரணம் கொண்டதான், திரு. டி. கே. சி. பதங்களைப் பிரித்து உண்மையான அர்த்தத்தை எல்லாரும் விளங்கும்படியாக எழுதுகின்றார்கள்.

தமிழ்மொழி எல்லாருக்கும் விளக்கவேண்டும் என்பததான் தமிழனது குறிக்கோள் அன்றி, இலக்கணத்தை வைத்துக்கொண்டு, முட்டாட்டா மரை என்று ஜாலயித்தை காட்டுவது தமிழனது ஜோலியல்ல.

திருவாளர் டி. கே. சிவால்தான் இன்று தமிழ்காட்டில் எத்தனைபோ பேர், கம்பனை அறிய முடிந்தது. கம்ப ராமாயணம் தமிழனுக்கு, கம்பன் எழுதி வைத்த உயில் என்று திருவாளர் டி. கே. சி. சொல்வதோடு மட்டு மல்ல; தமிழன் ஒவ்வொருவனுக்கும் எடுத்து வழங்குகிறார் என்றால் அது மிகையாகாது.

திரு. டி. கே. சிவையர் பின்பற்றுகிறவர்களும் தமிழை எங்கு அனு பவிக்கின்றார்கள். தமிழ் என்றால் ஏதோ வேதாந்த ரகசியந்தானோ? என்று ஒரு காலத்தில், பயத்து கொண்டிருந்த காம் கூட, இன்று திரு. டி. கே.

உண்மைத் தியாகி

(கே. ஸி. எஸ். சங்கரன்.)

சுவாஸ்தியின் வீரர்களும், விஜயபுரி கல்தானது வீரர்களும், ஒரு வரை ஒருவர் தாக்கித் கொண்டிருந்தன. வாட்கள் ஒன் றோடு ஒன்று உராய்ந்து கொண்டிருந்தனர்; வேல் கம்புகள் பறந்து கொண்டிருந்தன; பனங்காய் வெப்படுவதுபோல் சிரங்கள் வெட்டப்பட்டு, பூமி யில் விழுந்து கொண்டிருந்தன; சிரங்களாகிய மலைகளிடையே, ரத்தகுது பெருக்கெடுத்த, ஒடிக்கொண்டிருந்தது.

1

பனக் கலக் கோட்டைக்குள் ஒரு மஹாராஷ்டிர வீரன், தன் அறையில் அரும் இக்கும் உலாவிக் கொண்டிருக்கின்றான். அக் கோட்டையைத் தான் விஜயபுரி வீரர்கள் முற்றுகையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அவ் வீரன் வதோ ஒரு சித்திரையின் இருக்கிறான் என்பதை அவன் முகம் கன்கு விளக்கிக் காட்டியது. அவன் தான் மஹாராஷ்டிரச் சிங்க மாகிய சிவாஜிமன்னன். அவன் பின்வருமாறு உறிக் கொண்டிருந்தான்:— “என்னிடம் தற்பொழுது சொற்ப வீரர்களே இருக்கின்றனர். இவர்களின் உதவியைக்கொண்டு நான் எவ்விதம் முகவாய வீரர்களைத் தாக்குவது? குளிக்காவும் கெருவியதும் போர் கின்றவிடும் என்று எண்ணி யிருத் தேனே. குளிக்காவமும் வந்து விட்டதே. போர் கித்பதாகத் தெரிய சிலிலையே. இதனால் வெளியிலிருந்து உணவு வருவதும் கடினமா யிருக் கின்றதே. விஜயபுரி கல்தானே, மேன்மேலும் உதவிப்படைபை முகவாய வீரர்களுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றான். வெளியிலிருந்து உதவித் தரக் வீரர்களைக் கொண்டு வருவது கடினமான காரியமல்ல. ஒவ்வொரு சிமிடமும் ஆபத்தான என்னை அனுப்பிக்கொண்டே இருக்கின்றது. நான் இச் சமயம் கவத்தில் இருக்கும் பூணியின் நிலைமையை ஒத்திருக்கின்றேன். அம்மை பவானியின் அருள் இருந்தால் எல்லாம் மங்களமாக முடியும்.” இத் தடன் அவ் வீரனின் சம்பாஷணை கின்றது. சில விநாடிகள் வரையில் அங்கு அமைதி பரவி இருந்தது. அவ்வமைதியைக் கலைத்துக்கொண்டு சிவாஜியின் வாயிலிருந்து, “ஆம்! அதுவே சரியான யோசனை!” என்ற

சொல்ல்தான் தயிழை ரொம்பவும் அனுபவிக்க முடிவிறது என்றும், அது புகழ்ச்சிச் சொல்லல்ல; உண்மை அதுபவம்.

“தமிழ்காடு தமிழருக்கே!” என்ற பேசிக்கொண்டிருக்கிற திரு. க. வே. ராமசாமி சாய்க்கர், “தமிழ்நாடு முதல் வேலை, கம்பராமாயணத்தைக் கட்டெரிப்பது தான்” என்கிறார். ஆனால், அவரைக் கண்டிக்க, ஆக இல்லை. ஆனால், தமிழ்நாடு வளர்க்கின்ற திரு. க. கே. சிவைய எதிர்த்த ஆட்கள் இருக் கிறார்கள் என்று கிணக்கும் போது வியப்பாகத் தான் இருக்கிறது.

வார்த்தைகள் வெளிவந்தன. அவன் தன் அறையை விட்டு, வெளியே சென்றான்.

2

எடு இரவு அருகிலுள்ள காடுகளிலிருந்து வரும், ஆற்றையின் அகரம் அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. எங்கும் ஒரே இருளாய் இருந்ததினால், முகலாய வீரர்களின் கூடாரங்கள் கருங்குன்றுகளைப்போல் தென்பட்டன. முகலாய வீரர் சிலர் குடி வெறியினால் வாயில் வந்தவாறு உளறிக்கொண்டும், ஆடிக்கொண்டும் இருந்தனர்.

ஓர் கூடாரத்தில் முகலாய வீரர்களின் தலைவன், சில வீரர்களுடன் ஏதோ சூக, சூசுவென்று பேசிக் கொண்டிருந்தான். அதிலிருந்து, அந்த தலைவன் ஏதோ இரகசிய ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கின்றான் ஏன்பது கன்கு விளங்கியது.

அச்சமயம் ஓர் வீரன் அவர்கள் இருக்கும் கூடாரத்தை கோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். அவ்வீரன் கூடாரத்தை அணுகியதும், அங்கு காவல் கொடுத்தக் கொண்டிருந்த ஓர் இளைப்பவீரன், "யாரது?" என்றான். அதற்கு வந்த வீரன், "கான் ஒரு போர் வீரன். உங்கள் தலைவனைக் காணவேண்டும்" என்று கூறினான். உடனே அக்காவலன் உடனே சென்று தலைவனுடன் வெளியே வந்தான் "ஆ! சிவாஜி மன்னனு? வாருங்கள்" என்று கூறி, தலைவன் வந்த வீரனை உடனே அழைத்துச் சென்றான்.

தலைவன், சிவாஜிக்கு ஓர் ஆசன மளித்தது, "மன்னரோ! நான்கள் இங்கு சிவியில் என்னை காடி வந்ததின் காரணத்தை அறியலாமோ" என்று கேட்டான்.

அதற்கு மறுகாராவுகரச் சிங்கம், "வீரர் தலைவ! உன்னுடைய வெற்றிப் பரதாபத்தை சென்ற சில நாட்களாக கடந்த போரில் கண்டது முதல், என் மனம் உன்னைக் காணவேண்டுமென்ற ஆவலினால் திங்கு என்னை அழைத்து வந்தது. தவிர என்னிடம் அதிக வீரர்கள் இல்லை. இருந்தவர்களில் பலர் போரில் மாண்டு போயினர். துனி என்னால் உன்னை எதிர்த்துப் போர் புரிவதற்குச் சந்தியில்லை. ஆகையால் கான், இன்று முதல் ஒரு சிந்தரகளைப்போலக் கப்பல் கட்டிக்கொண்டு, வாழுவதாக உறுதி செய்து கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கூறினான்.

சிவாஜியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் தலைவன் திகைத்துப் போனான். அவன் அதை கம்பவில்லை. "வீரராகிய நீங்கள் இவ்வீரம் செய்யத் துணிந்து விட்டீர்?" என்று கேட்டான். "ஆம்!" என்று சிவாஜி பதிலளித்து விட்டு, "கான் சென்று வருகிறேன். வந்து வெகுநேர மாகிவிட்டது. மற்ற விஷயங்களை கான் உன்னிடம் வந்து தெரிவிக்கிறேன்" என்று கூறி, முகலாய வீரர் தலைவனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு, கூடாரத்தை விட்டு, வெளியே வந்து இருளில் மறைந்தான்.

இச்செய்தி முகலாய வீரர்களுக்கு எட்டியவுடன், அவர்கள் வெற்றியடைந்த விட்டதாக் கினைத்துக்கொண்டு, கவலையின்றி கித்திராதேவியின் வசமாயினர்.

கிசப்தமான அவ்வித நிலை வானப் பிளந்துகொண்டு செல்லும்படி, திடீரென வெற்றி முழக்கம் கேட்டது. மஹாராஷ்டிர வீரர்களுடன், சிவாஜி மன்னன் விசாலக்கட்டம் என்னும் கோட்டையை கோக்கி வேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்தான். குதிரைகள் செல்லும் காலடிச் சப்தங்கள் பட படவென்று, இடி இடிப்பதுபோல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தன.

அச் சப்தத்தைக் கேட்டு, முகலாய வீரர்கள் கிடுக்கிட்டெழுந்தனர். அதற்குள் சிவாஜி பாதிவழி சென்ற விட்டான். சிவாஜி தங்களை ஏமாற்றிச் சென்றதைக் கண்ட, முகலாயர் என்ன செய்கிறென்று தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அச் சமயம் பாஜல்கான் என்னும் வீரன் சினக்கொண்டு, "நிலைவா! நான் இது வரையில் தங்களுடைய உத்திரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருத்தேன். என் தந்தை அப்சல்கானைக் கொன்ற, சிவாஜியைப் பழிக்குப் பழி வாக்காவிடில் நான் ஒரு மைத்தனா? என்னுடன் பரிவீரர் சிலரை அனுப்புங்கள். அவன் நிலையைப் பூமியில் உருளும்படி செய்து வருகிறேன்" என்று கூறினான்.

அதைக் கேட்ட முகலாய வீரர்களின் நிலைவன் அவனது ஆண்மையைக் கண்டு, "பாஜல்கான்! உனது தைரியமே உனக்கு வெற்றியைத் தரும்" என்று கூறி அவனை அனுப்பினன்.

உடனே பாஜல்கான் தன் குதிரையில் ஏறிக்கொண்டு, பரிவீரர்கள் பின் தொடர, சிவாஜி சென்ற வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றான்.

பாஜல்கான், சிவாஜியை கெருங்கிக் கொண்டிருந்தான். இன்னும் ஒரு விகாடிதான் இருக்கிறது. சிவாஜி எதிரிகளின் கையில் அகப்படும் நிலையில் இருந்தான். தன் நிலைமையை உணர்ந்த சிவாஜி, பாஜி தேச பந்து என்னும் வீரனை கோக்கி, "கண்ப! இச்சமயம் நீதான் என் உயிரைக் காப்பாற்றவேண்டும்" என்று கூறி, சில வீரர்களை அவனுக்குத் துணை செய்ய சிறுத்தி விட்டு, சிவாஜி எஞ்சியுள்ள வீரர்களுடன், விசாலக் கட்டத்தை கோக்கிக் சென்றான்.

பாஜி தேச பந்துவைப்பற்றி சில மொழிகள் கூறுவோம்.

ஒரு சமயம், சிவாஜியும் பாஜி தேச பந்தும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்துப் போர் செய்தனர். சிவாஜி பாஜியைச் சாதாரண மனிதன் என்று கினைத்திருந்தான் எனவே, இருவரும் வான் ஒக்கிச் சமர் செய்வதில், சிவாஜி அவகூழியமாகச் சண்டை செய்தான். அதைக் கண்ட பாஜி சிவாஜியைத் திடீரெனத் தாக்கினான். சிவாஜி தன்னைக் காத்துக்கொள்ள, தன் கத்தியினால் அவன் எதிர்ப்பதைத் தடுத்தான். இருவர் வாளும் உராய்க்த பொழுது, சிவாஜியின் வாக் "பட்" என்று ஒடித்த விழுந்தது. அதைக் கண்ட சிவாஜி பாஜியின் அருகில் சென்று, அவனைத் தட்டிக்கொடுத்து, "பாஜி! நான் உன்னைச் சாமானிய மனிதன் என்றே கினைத்திருத்தேன். இன்று நடந்த வாட்போரிருந்து என் தப்பிதத்தை உணர்ந்தேன். இன்று

உண்மைத் தியாகி

முதல் காம் இருவரும் உயிர்த்தோழர்களாய் இருப்போம்" என்ற கூறினான்.

அன்று முதல் அவர்கள் கொண்ட எட்பு வளர்பிறைச் சந்திரனைப் போல வளர்ந்து வந்தது.

பாஜல்கான் தன்னைப் பின்பற்றிச் சிறை செய்ய வந்ததைக் கண்ட சிவாஜி தன்னைக் காப்பாற்றும்படி பாஜியை வேண்டவே, பாஜியினால் அவ்வுதவியைத் தட்டமுடியாமல் போயிற்று. பாஜியின் மனதில் ஓர் எண்ணம் மின்னல்போல் தோன்றி மறைந்தது. தன் உயிரைக் கொடுத்தாவது சிவாஜியைக் காப்பாற்றுவது என்று, பாஜி தீர்மானித்தான்.

பாஜி சின்னிருந்த இடம் ஒரு குறுகலான பாதை. அப்பாதையின் இரு பக்கங்களிலும் உயர்த்த மலைச்சிகரங்கள் வானளாவி நின்றன. பாஜி தன் வீரர்களை அங்கு ஒழுங்காக நிறுத்தித் தானும் ஒரு வானைக் கையிலே திக்கொண்டு நின்றான்.

"இன்னும் சில நிமிடங்களில் சிவாஜியைச் சிறை செய்துகொண்டு போய் விடலாம்" என்ற எண்ணத்திடன் முகவாயவீரர், பாஜி சிந்தும் குறுகலான பாதையினருகில் வேகமாக வந்தனர். அங்கு பாஜி சின்னிருப்பான் என்பதை அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆகையால் அவர்கள் பாஜி தேசபக்தனைக் கண்டதும் திடுக்கிதப்போலார்கள். அவர்களைக் கண்ட பாஜி, "வீரர்களாயின் இங்கு வாருங்கள்" என்று கூவினான்.

முகவாயவீரர் கொதித்தெழுந்து மஹாராஷ்டிர வீரர்களைத் தாக்கினார்கள். பாஜி தன் வீரர்களைத் துரிதப் படுத்திக்கொண்டே தானும் வீரம் விளைத்துச் சண்டை செய்தான். தன் சேக முழுவதும் சத்தப் பெருக்கு எடுத்து ஒடுவதையும் கவனியாமல், பாஜி முகவாயவீரர்களைக் கொன்று தன்னிக் கொண்டிருந்தான்.

மஹாராஷ்டிர வீரர்களில் சிலர் இறந்து விடவே, பாஜி எஞ்சியுள்ள வீரர்களை கோக்கி, "கண்பாங்கோ! கலங்கவேண்டாம். உங்கள் உயிர் உவன வரையில் பின்னடையாதீர்கள். நமது வேந்தன் சிவாஜி வீரன் விசாலக் கட்டத்தை அடைந்ததற்கு அடையாளமாக மூன்றுமுறை பீரங்கிச் சபதம் கேட்கும்" என்று கூறி அவர்களை உற்சாகப்படுத்திக்கொண்டே சண்டை செய்தான்.

போர் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு முகவாயவீரனின் வான் பாஜி தேசபக்தவின் மார்பில் பாய்ந்து ஊடுருவிச் சென்றது. பாஜி கீழே விழுந்தான். அவன் உயிர் தடித்தக் கொண்டிருந்தது. அச்சமயம் மூன்றுமுறைப் பீரங்கிச் சபதம் கேட்டது. அச்சத்தத்தைக் கேட்டவுடன் பாஜியின் மூகம் மலர்ந்தது. "என் கண்பன் பிழைத்தான். நான் என் கடமையை சிறைவேற்றி விட்டேன்," என்று கூறினான். அந்நிமிடமே அவன் ஆவி அகன்றது.

மஹாராஷ்டிர வீரர்கள் உடனே அவன் உடலை எடுத்துப்போய் சிவாஜியின் முன்னிலையில் வைத்தனர். அதைக் கண்ட சிவாஜி அவ்வுடலின் மீது விழுத்து, இறந்த கண்பனைத் தழுவிக்கொண்டு, "பாஜி! எனக்காக உன் உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் போர் செய்தாயே! சீயே என் உத்தம கண்பன்! சீயே உண்மைத் தியாகி!" என்று கதறினான்.

நாதன மார்வாடி

(ஏ. ஆர். ராஜகோபாலன்.)

புருஷோத்தமன்:—பிறகு என்னவா? நான் அவனுக்குக் குறிப் பிட்ட தினத்தில் பணத்தைக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலேயே, ரீ-வருஷக் கொடு முடிந்து விட்டது. அதற் காக, நான் சொல்படி தற்கொலை செய்து கொள்ளாததால் அவன் என் குழந்தையைக் கொண்டு போய் விட்டான். தவிர,—என் மனைவியையே கொலை செய்தும் விட்டான்.—ஆகையால் நான் சரியாய் மணிக்கு அந் தேரப்பிற்குப் போய்—நான் தற்கொலை செய்து கொண்டு விடுவதாக, அவ னிடம்—(முகமூடியிடம்)—ஒப்புக் கொள்ளப் போகிறேன். பின், வேறு வழியே யில்லை. அவ்வளவு தான்!”

என்று சொல்லி முடிந்தான்.

அப்பொழுது புருஷோத்தமன், பைத்தியம் பிடித்தவன் போலிருந் தான். அவனுக்கு தன் மனைவி இறந்த விஷயம், அவ்வளவு துக்கத்தை உண்டு பண்ணிற்று போலும்! அரசகேசரி—அதாவது கருணாகரன், “புரு ஷோத்தமா! கவலைப்படாதே, உன்னை இந்த ஆபத்தி விருத்தி விடுவிக்க எனக்கொரு யோசனை தோன்றுகிறது,” என்று கிதானமாகவும், நம்பீர மாகவும் சொன்னான். புருஷோத்தமன் அதிருப்தியுடனும் ஆச்சரியத்துட னும் தலையை யடைத்தான். “உம், உம்! முடியாது. முக மூடியை அசைக்க, யாராலும் முடியாது—அவன் சில விஷயங்களில்—வீரமார்த் தாண்டி விடப் பயங்கரமாக விருக்கினான்” என்று சொன்னான்.

அப்பொழுது கருணாகரன் வெகு அலட்சியமாகச் சிரித்தான்! அந்தச் சிரிப்பில் எவ்வளவு அர்த்தங்கள்!—பிரகு, கருணாகரன், புருஷோத்த மனைப் பார்த்துச் சாதாரணமாக, “முகமூடி, வீரமார்த்தாண்டினை விட பயங் கரமானவளுடையோ, அவ்வுறு கெட்டிக்காரனாகவோ, திருக்களாம்! ஆனால் வீரமார்த்தாண்டன் முகமூடிக்கு வேண்டிய அளவு பாடல் கற்பித்தாய் விட்டது. ஆகையால் இப்பொழுது முகமூடி, வீரமார்த்தாண்டினைப் பத் திக் கவலையுடனவளுக் விருக்கினான்! தீப்போது நான், சொல்வதைக் கேள்!

அதாவது, நீ கோரக் இங்கிருந்து முகமூடியிடம் சென்று “வீரமார்த் தாண்டினை உயிருடன் பிடித்து அவனிடம் ஒப்புவிப்பதாகவும், அதற்குப் பதிலாக, நீ அவனிடம் கொடுத்திருக்கும் கடிதத்தையும், உன் குழந்தை யையும் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும்” கேள்.

“அவனுக்கு தீப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டினைப் பற்றிய கவலை அதிக மிருப்பதால் இதற்குக் கட்டாயம் ஒத்துக் கொள்வான். அப்பொழுது நீயும் விடுபடலாம்—உன் குழந்தையுடன்.—மீதி விஷயங்களை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்றான்.

நாதன் மார்வாடி

புருஷோத்தமன் ஆச்சரியத்தினால் ஆவென்று வாயைப் பிளந்தான். பிறகு, “அப்பொழுது, வீரமார்த்தாண்டன் என் உயிருக்குப் பதில் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்பத் தயாராயிருக்கிறா னென்பதாக வைத்துக் கொள்வதா?” என்று கேட்டான்.

சுருணை—“ஆம்! வீரமார்த்தாண்டன் தயாராயிருக்கிறான்!”

அப்பொழுது புருஷோத்தமனின் கைகள் இவனையும் அறியாமல், சுருணைகளின் கரங்களினை அழுதறிப் பிடித்தன. கன்றியறிதலின் மிகுதி யினால் அவன் கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பம் பொங்கி வழித்தது.

புருஷோ—“நான் இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும்?”

சுருணை—“சற்றே கேட்க்கிறேன் முன்பு நான் நான் அதே தோப்பில் சில வரங்கள் கடமிட்டிட்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகையால் அங்கே இன்னும் போலீஸ் காரர்கள் சூழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று கினைக்கிறேன். ஆகையால் நீ சற்றே தூரத்திலேயே உன் காரை சிறுத்திடுகொண்டு, மெதுவாக நடந்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல் அவ் வீட்டிற்குள் புதுத்து, நான் சொன்னதை முகமூடியினிடத்தில் சொல்லி, அவன் என்ன பதில் சொல்லுகிறான் என் பதை என்ருத் தெரிவி. நான் இன்னும் கொஞ்ச கேரத்தின் ‘பால்கா லிலாசிக’ உணக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பேன்! என்ன?” என்று பல விஷயங்களைக் கூறி முடித்து, ஒரு கேசுவியைக் கேட்டான்.

புருஷோ—“ஆனால் முகமூடி, உன்னைக் கொண்டுவரச் சொல்லி விட்டுப் பிறகு மோசம் செய்தால்?”

சுருணை—“அப்பொழுது நான் வட்டியும் முதலுமாகப் பார்த்துக் கொள்வேன்.”

அப்பொழுதும் சுருணைகள் ஒரு அலட்சியச் சிரிப்புச் சிரித்தான்!

புருஷோ—“சரி, என்னால் முடிந்தவரையில் நான் முயற்சி செய் கிறேன்.”

என்று அவரமனதோடு கூறினான்.

சுருணை—“எவ்வது! நான் இப்போது இங்கேயே இறங்கிக் கொள்ளு கிறேன்! முகமூடி, நான் சொன்னதற்கு ஒத்துக்கொண்டால், இன்னும் அவரமணி கேரத்தில் வீரமார்த்தாண்டனுடன் வருவதாகச் சொல்லி விட்டு உடனே என்னை வந்து பால்கா லிலாசிக் வந்துபார். நான் அங்கு தயாராகக் காத்துக் கொண்டிருப்பேன். தெரிகிறதா!

என்று சொல்லி காரை விட்டு இறங்கினான். பிறகு, தன் கைக் கடி யாரத்தைப் பார்த்த வண்ணம், “இன்னும் 9 அடிக்கே 3 கிமிஷங்கள் இருக் கின்றன. ஆனால், நீ சற்றே முன்னதாகவே சென்று அங்கு காத்திருக்கும், இடத்திற்கும் தக்கபடி நடந்து கொள். நான் உனக்கு ஐயத்தை விரும்பு கிறேன்!” என்று சொல்லி வாய் மூடி முன் புருஷோத்தமனின் காற் ககர்த்தது.

* * * *

புருஷோத்தமனின் காற் கண்ணை விட்டு மறைந்ததும், சுருணைகள் கோரகப் பால்கா லிலாசை கேட்கித் துரிதமாக நடந்தான். அப்பொழுது

அவன் மனம் ஆயிரமாயிரமாயி விஷயங்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தது. இன்னும் சிறிது நேரத்தில், இரண்டொன்று புருஷோத்தமனின் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாமென்று நினைத்தான்.

வெகு சீக்கிரத்தில் பாஸ்கர விலாசை யடைந்த கருணாகரன் தன் அநாதையை யடைந்தான். 'புருஷோத்தமன்' எந்த சிவியுத்திலும் வந்து விடுவா னாகையால், தான் அதற்குத் தயாராக விருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தான். ஆகையால் உடனே தன் உடைகளைக் களைத்தெறித்து மாற்று உடைகளை யணித்த கொண்டு, மறுபடியும், -சாப்பாட்டை முடித்துக் கொள்ள வெண்ணி, -கீழே இறக்கினான்.

வெகு சீக்கிரத்தில் தன்னறையை விட்டுக் கிளம்பிய கருணாகரன், தன் சாப்பாட்டைத் துரிதமாக முடித்துக்கொண்டு மீண்டும் மேல் நோக்கி நடக்க ஆரம்பிக்கையில் அவன் மனதில் நிமிசென்று ஒரு எண்ண முதிர்ந்தது. அவன் டெலிபோர் மூலமாகச் சீனாவைக் கூப்பிட்டு, 'மனோன்மணி எப்படி யிருக்கிறான்' என்று அறிந்துகொள்ள வெண்ணினான்.

'ஏனெனில், அன்று காலைப் பத்திரிகையில் 'அரசு கேசரியின் மரணம்' என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதப்பட்ட விஷயத்தை அவளும் படித்திருக்கலாம்.—அப்படியானால் அவளுடைய அபிப்பிராயம் அதைப்பற்றி என்னவாயிருக்கும்!—ஒரு வேளை கஜமென்று அந்த விஷயத்தை கம்பிச் சுவர மடைத்திருப்பாளோ! அல்லது சீனாவின் மூலம் உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாமோ!—அப்படி சீனாவின் மூலம் உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டால் அவன் சும்மா யிருக்க மாட்டான்!'—

என்றெல்லாம் கருணாகரன் எண்ணினான். அப்பொழுது தான் கருணாகரனுக்குத் 'தான் மனோன்மணியிடம் ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லிக் கொள்ளாமல் புறப்பட்டது' தவறு என்று தோன்றிற்று.

ஆகையால், உடனே கோராக டெலிபோர்ஸ்க் வைக்கப்பட்டிருக்க மூலையை நோக்கி நடந்தான் கருணாகரன். டெலிபோர்ஸைக் கின்று கொண்டிருந்த காவற்காரனை விளித்து, இங்கிருந்து 20 மைல் தூரத்திலுள்ள தன்னிருப்பிடத்தின் கம்பரைக் கூறி, அந்த கம்பரைக் கூப்பிடுமாறு விளித்தான். வெகு சீக்கிரத்தில் சீன மறுபக்கத்தி விருந்து பேசினான்.

சீனா:—தங்களுக்கு என்ன விஷயம் தேவையா யிருக்கிறது. நான் அங்கே வரவேண்டிய வேலை ஏதாவது எனக்கு இருந்தால் தெரிவியுங்கள். உடனே அங்கு வருகிறேன்!

கருணா:—வேண்டாம்! இங்கு காரியங்கள் எல்லாம் அநேகமாக முடிந்து விட்டன. இன்னும் மீதி யிருக்கும் சிறிது காரியத்தையும் முடித்துக் கொண்டு காளை அங்கு வந்து விடுவேன். அதிருக்கட்டும்! மனோன்மணி எப்படி யிருக்கிறான்? ஆபீஸிற்கு வந்து உன்னிடம் என்னைப் பற்றி ஏதாவது விசாரித்தானா?

இத்தக் கேள்விக்கு உடனே பதில் கூறாமல் சீனா சற்றைத் தயங்கியது கருணாகரனுக்குத் தெரிந்தது. உடனே 'உம்! என்ன விஷயம் நடந்தது, சீக்கிரம் கூறு! அவன் அங்கு வந்து விசாரித்தானா? என்ன? உம்!'

என்றான்.

நூதன மார்வாடி

ஜே:—தயவு செய்து தாங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். மஜேனின் மணி இவ்விதம் வந்தான். இங்கே அவன் வந்து கட்டி கொண்ட மாதிரி வில், நான் அவனுக்கு உண்மையைக் கூறிவிட வேண்டியதாயிற்று. அதாவது காலிப் பத்திரிகையில் 'அரசகேசரியின் மரணம்' என்ற செய்தி வெளியாகிய, அரைமணி கோர்த்திற்கெல்லாம் மஜேன்மணி தீவ்விடம் வந்து, என்னைப் பார்த்து 'பேப்பரில் வந்திருக்கும் விஷயம் 'பொய்யா, சிஜுமா' என்று கேட்டான். அப்பொழுது அவன் பைத்தியம் பிடித்தவன் போலிருந்தான். தவணது முகத்தில் கவ்வரச் குறிகள் சிதம்பி யிருந்தன. அதற்கு நான், 'எனக்கொன்றும் சிஜுமாகத் தெரியாது. நானும் அரசகேசரி மரண மடைந்து விட்டார் என்றே கருதுகிறேன்' என்று சொன்னேன். அடுத்த கூணம் அவன் செய்த காரியம் எதிர்பாராததாய் இருந்தது. அவன் திடீரென்று மேஜையின் டிராயரைத் திறந்தான். 'அவன் எதற்காகத் திறக்கிறான்' என்று ஆச்சரியத்தடன் நான் கவனித்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே அவன் மேஜை டிராயரிவிருந்த ரிவால்வரைச் சடேரென்று எடுத்தான்.....

கருணா:—"முட்டாளே! சீக்கிரம் கூறு."

இப்பொழுது கருணாளுக்கு சிஜுமாகிவ பயத் தோன்றிற்று. அந்த ஒரு கிம்ஷத்தில் அவனுடைய மனம் எண்ணாது எண்ணமெல்லாம் எண்ணிற்று. ஆகையால் இப்பொழுது ஜேவிடம் அன்பாகவும் சிதானமாகவும் பேச விரும்பவில்லை.

ஜே:—(தொடர்ந்து) 'ரிவால்வரை, எடுத்த அவன் அதை என் தலைக்கு கோராக் குறி வைத்துப் பிடித்துக்கொண்டு, 'ஜே! நீ இப்பொழுது சொல்வது முழுவதும் பொய் என்று நான் அறிவேன். ஏனெனில் அரசகேசரி சிஜுமாகவே இறந்திருந்தால், நீ இவ்வளவு, சிதானமாகவும், கவ்வரயின்றியும் இருக்கமாட்டாய். ஆகையால் இதில் ஏதோ விஷயம் இருக்கத்தான் வேண்டுமென்ற நான் கிணங்கிறேன். நீ இப்பொழுது மரியாதையாக அரசகேசரி இருக்கு மிடத்தைப்பற்றி எனக்குக் கூறவேண்டும். அப்படிக்கூறத் தவறினால், இதோ இத் தப்பாக்கிவி விருக்கும், ஒரு குண்டால் உன்னைக் கொலை செய்து விட்டு, மறு குண்டால் என்னையும் மாய்த்துக் கொள்வேன். அப்புறம், அவர் தன் இஷ்டப்படி எது வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளட்டும். உம்,' என்று என்னை அடட்டினான். உடனே நான்.....

கருணா:—"நீ அவ்விடம் நான் கருணாகான்" என்ற மாறு பெயரோடு, வந்து, இங்கு பாஸ்கர விலாசில் தங்கி யிருப்பதாகக் கூறி விட்டாய் லவா?"

ஜே:—ஆம்! தயவு செய்து என்னை மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும். எனக்கு என் உயிர் போனாலும் கவலை யில்லை. ஆனால் அவன் என்னைக் கொலை செய்து விட்டுத் தானும் தற்கொலை செய்து கொள்ளுதலாகக் கூறினதால் நான், நான் கவலைப்பட்டேன். ஆகையால் நான் அவ்விடம் நான் உண்மையைக் கூறினேன். இது தவறானால் என்னை மன்னியுங்கள்."

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

சித்திரபாளையம் ஆடி 1—கலியுகாதி 5044, சாஸ்திரவாகனம் 1865

பசு 1352, கொல்லமாண்டு 1117, விஜயா 1361,

இங்கிலீஷ் 1942ஆம் ஜூன் 1—ஆரம்பம்

ஆடி	தேதி	வாசம்	திதி	கருத்திரம்	யோகம்	விசேஷங்கள்
1	16	விவா	திரு34-12	ஆதி1-1	திரு1-1	தகஷணபன புண்யகாலம்
2	17	வெங்	சுத 4-47	மக8-25	ம8-25சி	கிரகாக, மாசசுதூர்த்தி
3	18	சனி	பஞ்34-12	புத10-48	தி10-48ம	வந்த பஞ்சம, மாடுவாங்க
4	19	ஞா	சுத32-23	உத்11-25	அக60	உத்ம சந்திர [துண்ண
5	20	தவ	சுத29-24	அத்10-47	தி10-47ப	செமததம், காதுகுத், மருத்
6	21	செவ்	அத்25-11	தி9-1	அத60	திதித்துவயம்
7	22	புத	சுத20-24	சுதா6-36	தித்60	மாடுவாங்க, புதுசுணக்கு
8	23	விவா	தச15-37	விசா3-37	தி3-37ப	சம்மாயகம் கா-29-15,
				அத9-24		உத்ம விசாரம்பம்
9	24	வெங்	சுதா9-36	மே55-12	ம55-12அ	விவாதிடர் குளிக்க
10	25	சனி	த3-35	மூல51-1	தித்60	சனிப் பிரதோஷம், விஜய
			தா57-36			பார்வதி கிரதம் கிரகாந்
11	26	ஞா	சுத51-35	ஞா46-47	தி46-47அ	காரி காயலர்
12	27	திரு	பு045-36	உத்43-12	ம43-12அ	விவாஸ பெளர்ணமி
13	28	செவ்	பிர40-11	திரு40-11	தித்60	
14	29	புத	துதி35-23	அதி37-48	பிர37-48சி	
15	30	விவா	திரு31-48	சுத36-1	ம36-1சி	
16	31	வெங்	சுத29-25	புத34-47	தித்60	
17	1	சனி	பஞ்28-11	உத்35-25	தி35-25ம	
18	2	ஞா	சுத28-11	தே37-49	அ37-49சி	
19	3	திரு	சுத28-48	அத40-13	தித்60	
20	4	செவ்	அ31-11	பா44-25	தித்60	
21	5	புத	சுத34-48	சுத49-11	அ49-11சி	
22	6	விவா	தச39-1	தே55-12	மாத60	
23	7	வெங்	சுதா43-47	திரு80	தித்60	
24	8	சனி	த48-37	திரு1-48	தித்60	
25	9	ஞா	தா53-23	திரு8-25	தித்60	
26	10	தவ	சுத57-25	புன14-23	அ14-23சி	
27	11	செவ்	அ60	புத19-48	தித்60	
28	12	புத	அயா1-13	ஆதி24-1	தித்60	
29	13	விவா	பிர3-36	மக27-36	தி27-36அ	
30	14	வெங்	துதி4-13	புத30-1	ம30-1சி	
31	15	சனி	திரு3-36	உத்30-36	மாத60	
32	16	ஞா	சுத1-48	அத்30-1	அ30-1சி	
			பஞ்59-23			

		சனி	பு-சு
			குரு
கே	5-சிம்-அத்		குளி
	9-கட-புத		அத்
	26-சிம்-புத		ராசு

விவாதிடர் குளிக்க
பிரதோஷம், மருத் துண்ண
மாச சிவராதா
சீவந்திர அமாவாசை
சுதாசிரகசாத்தி செய்ய
சந்திர தரிசனம்
சுதாசிரகசாத்தி செய்ய
சுதாசிரகசாத்தி செய்ய
சுதாசிரகசாத்தி செய்ய
சுதாசிரகசாத்தி செய்ய

EDITED, PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMY MUDALIAR,

AT THE “AMANDA BODHINI” PRESS,

No. 6, LAWYER CHENNAI STREET, MADRAS.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு பேரிய
புரட்சியை யுண்டாக்கிய

“ஜீவா”வின்

உயிரோவியம்

(ஒரு உயர்ந்த காதல் சித்திரம்.)

தமிழாட்சு சகோதர சகோதரிகள் பெரும்பாலோர்
‘பிரண்ட் லிகட்’-வில் தொடர்ந்து படித்து மகிழ்ந்து பாராட்டிய
இச் சிறந்த கதை விரிவாகச் செப்பஞ் செய்யப்பெற்று, இப்
போது புத்தக வடிவில் புத்தமுகுடன் வெளிவந்திருக்கிறது.

“இதுகாறும் தமிழன்னையின் திருமேனியிலேயே கிடை
யாத ஒரு எழில்வாய்ந்த ஆபரணம் இது.....படித்துக்
கொண்டு போவோரை ஒரு குலுக்குக் குலுக்குகின்றது
அதன் முடிவு. ஏனெனில் இதுவரை எந்த கதாசிரியரா
லும் காணாத முடிவு.....ஒரு முறையல்ல; பல முறை
படித்து இன்புறவேண்டிய கதை.”

இவ்விதம் ஒரு சிறந்த சிறுகதை எழுந்தாளாள் விபந்து
புகழ்ந்திருக்கிறார். அவர்மட்டுமல்ல; இக் கதையைப் படித்த
அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் அனைவருமே ஏகோபித்துப் பலபட
பாராட்டி யிருக்கிறார்கள்.

இதன் விலை அணு 12. (தபாற் செலவு அணு 5.)

கவான்றும், ராஜாஜியும்

இம்மாகாண சிவ்வாகத்தின் உயர்தர ஸ்தானத்தில் இருந்த கவர்னர்
ஈர்ல்கின் பிரபுவும், பிரதம மந்திரியாயிருந்த கனம் ராஜகோபாலாச்சாரி
யார் ஆகிய இரு பிரமுகர்களுடைய வரலாறாகவும், குண தோஷங்களும்,
அவர்கள் பதவியில் இருந்தகாலத்தில் செய்த காரியங்களின் நிலைமையான
விமர்சனமும் விவரமாக இதில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்ற அழ
கிய படங்களுடன் உடியது.

இது, சிறந்த ஆங்கில துலாசிரியர் ஒருவரால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்
பட்டதன் மொழிபெயர்ப்பு.

இதன் விலை அணு 6 தான்.

∴ “ஆனந்தபோதினி” ஆபீஸ், ∴
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமைவாத
|சிங்கபலத்தைத் தருவதேது?

முறையாய்ச் செய்த அபக்காந்த செந்துரத்தைக்காட்டிலும்
தேகபலத்தைத் தரும் ஓளாதம் வேறென்றும் இல்லை.

விளம்பரம். ஓதைக் கண்ணுறும் கனவான்களே! இந்த லேகிய செத்
துரங்கள் சாமான்யமானவையல்ல. அபரமான பலத்
தைத் தரக்கூடிய சக்தி அமைத்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை கம்பி வரக்
கிச் சாப்பிட்டால் ஒரு சடனையிலேயே இவற்றின் குணம் எங்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்துரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிக
ளாவன :—

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்கா
லும் அவருக்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், ரூஸரோகம், குன்
ரோகம், பித்தபான்டு, கை கால் முடக்கு, தடுவாய்வு, பித்த வப்பம், கொஞ்
சு தொண்டை எரிச்சல், வலிற்றுப்பிசம் அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாது
நீளம், தேச உணர்ச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், கோம்பல், கித்திரையி
ல் லாமை, தலை சுழற்றல், நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்
தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாக நீங்கி
விடும். பயங்கரமான மேகசம்பந்த வியாதிகளைப் பந்தே வேளையில் போக்கி
ர்ப்பத காரம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரியதமான இரத்த விருத்தியைப்
பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்குமுள்ள இலேகிய பஸ்பம் கேடுறெஞ்
கில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேசத்தைப்
புஷ்டியாக்கித் தேசத்தடிப்பு-கைக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதி

சிறைக் கண்டித்து தினத்தோறும் மலத்தை தாராளமாய்ப் போக்குகிறது. இந்த வேகிய செத்தாங்களை முதன்மையானது யென்பதை நாம் எழுதுவது. அவற்றில் கண்டிருக்கிறோம். சிறை இந்த வேகிய செத்தாங்களை, மேற்கண்ட விவாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரிசீலார்த்தமாக முதலில் 48-காணாவது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபராத குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கன் இம்மகத்துவம் பொருந்திய வேகிய செத்தாங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும், மேலும் இவற்றை கோய் உன்னவரே தான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். கோய் உன்னவர்களைவிட கோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-காள் இந்த வேகிய செத்தாங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு கல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து கண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-காளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் சட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாப்ஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய கோய்கள் உடையோர் 48-காட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கித் குணம் ஏற்படாவிடில் காங்கன் அதற்கு உத்தரவாதிகளாவோம். யாங்கன் இவ்வளவு அருமையான வேகிய செத்தாங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த வேகிய செத்தாங்களுக்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக் கணக்கான யோக்கியதாம்ச பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் எழுது வேகிய செத்தாங்களை நாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாக யிருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எழுது உண்மை விளங்கும்.

வாசாதிக் தோஷத்தினாலாவது, தூப்பியாசத்தினாலாவது, அதிக மனக்கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோயினாலாவது, மற்றெத்த காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48 வேகிய செத்தாங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, ஆதகு, முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையிலலை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த வேகிய செத்தாங்களில் முழு கம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரிசீலிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த வேகிய செத்தாங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப் பலகாரங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிகமாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி, மார்ப் கண்ட ரூப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும் போதெல்லாம் பலகாராதிகள சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றி சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த வேகிய செத்தாங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-காள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் உடையோர், மேகமெல்லாம் ரூபியனைக்கண்ட பணிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வறுத்துப் புதிய சத்தம் பரவி தன் வாழ்க்கைப் பரிபந்தம் இணக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்ணாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றைமையுடன் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிகும் மக்கள் கிந்த

தேஜலோடி தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுததல் அனாவசியம். இந்தியா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செத்தாழும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனா 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உட்பட ரூ.4.

பர்மா, பினாங்கு, சிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24 நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து விலை ரூ. 1-12-0. தபாற்கூலி ரூ. 1-4-0.

48-நாள் மருத்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உட்பட ரூபா 5-8-0 சிங்கப்பூர், பினாங்கு, மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருத்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப்பப்பட மாட்டாது.

**விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,
நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.**

நரை மயிர் கருக்குந் தைலம்

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற சுப்புக்க மயிரைச் செம்பட்டையாகவும், பசுமை நிறமாகவும், சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. கமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 8 நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டுபண்ணும். மேலேகூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா. இதைப் பூசிய பிறகு முகலட்சணமும் வசிகாமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்க்க

லோடு தெரிவிக்கப்படும். இதன் விலை ரூபா 1.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கோநா திருத்தல், காதில் கைமச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருத்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதினுள்ள கோய்கனெல்லாம் நீக்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. வி. பி. தபாற்கூலி வேறு.

(காட்லீவர், ஆயில்) மீன் எண்ணெய்

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பு பவிலில் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், இரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகாசங்களின் ரோகத்தை குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1—8—0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, 6, லாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அழதவக் சிப்பாக்க!!
குதில் துணியில்லையென்று நீதிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலும்.

சமது காட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒக்
வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய்
இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளவுதமாகும். இது
ஆங்கில பூனாணி தமிழ் வைத்திய சிபுணர்களால்
சங்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை கான்பட
வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சந்தும் குறை
யாது. தேன், கட்டுவாய்க்காவி, செய்யான்,
பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை
இரண்டொரு சிமிஷங்களில் இது அடியோடு
சீக்கக்கடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் உப
மடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால்
இதைப்பற்றி காம் அதிகம் உறவேண்டிய
தில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகள் அடங்கி
யது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு

அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட்
1-க்கு அனா 8. தபாற் கூலி அனா 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

சுககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இலும்,
வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

மேஹ ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்றுநாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்தி
லேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக கணைச்சல், மேக
இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக
தூர்தீர், மேக வெடிப்பு, எல்லாவகைகளான வெள்ளை,
மூத்திரக் கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள்
தீரும். அகேக காலமாக இருக்கும் வியாதிகளுக்கு
ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15 நாள் பொறுத்து, மற்றொரு
முறை சாப்பிடவேண்டும்.

3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0,
மருத்து ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண
கிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

சுகபேதி மாத்திரை

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரோக திடமறித்து மாத்திரை
கூப்பச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுக
மாய் பேதியாகியிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும்
முறை தெரிந்துகொள்ளலாம்.

25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு விலை அனா 6.

கணவர்க்குமி கம்பெனி, 6, லாபர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய கிரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்கானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டைவிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் கடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைபாரம், அதிக வெப்பியினால் உண்டாகும் கிரோரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக்கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்

சரியப்படும் விதமாய்த்தீரும். தொடர்ச்சியாய் செய்துவரும் இதன் ஸ்கானங்களினால் நரைத்த மயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிர்ப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டு பண்ணுவதில் இது நிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை, கிழங்கு புல் முதலிய இந்திய வாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இத் தைலத்தில் தடவி வாரி வருவதினால் மயிர் கருப்

புப் பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம் விழுதுபோல் தீண்டுகின்றன. இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், மூகவசிகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் டாந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உண்ணக்கூட உண்ணக்கூடாது. தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்யமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி

இதை கல்வெண்ணெய் அல்லது தேங்காய்வேண்னெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசுவந்தால் உத்தமமானது ஆலம் விழுதுபோல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சேராது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது. வழுக்கை விழுந்த இடத்திலும் மயிர் மூளைக்கும். புட்டி 1-க்கு அனா 12. தபாற்கூலி வேறு.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பறியுஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலத் தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிற்றுவலி, ஜூரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபட வென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல்மூச்சு வாங்குதல், மர்ம ஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும், ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

தனவட்சமி கம்பெனி, 6, லாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களை இத்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினாலாவது வேதனத்தக் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தி தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை யான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்மாயிருக்கும். இரும்பு கோய்கண்டு அவன் தைப்படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

இது, கலாத்த மயிரைக் கருப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் தீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் கார்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முக வசிகரத்தை உண்டாக்கும்.

தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், எல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், காய்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும், தேகத்தில் எல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும், ஆயரோகத்தை ஆணத்தில் தீர்க்கும், சந்த தாதுக்களுக்கும் எல்ல பலத்தைத் தரும், மூச்சு குடு, மூலவாய்வு, மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இரத்தச் சஞ்சீவியை எல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இரணியல்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவர் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும்படியான அவனுடைய தேகம் வஜ்ஜிரமேயாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

காசா

காசம், இரும்பு, ஆயம் முதலிய வியாதிகளுக்கு தலை நெத்த ஓடைதமாகும். (இம் மருந்து மலையாள அஷ்டாங்க முறைப்படி) மலையாளத்தில் அநேகவிதமான வனமுவிக்கை உலோக வந்துக்களைக் கொண்டு முறைப்படி தயார் செய்தது. பத்திய மின்றி சாப்பிடலாம்.

30 நாள் 80 வேளை மருந்து விலை ரூபா 2-8-0.

எலிக்ஸ்ரைன்

பத்தியம் கிடையாது. ருசிகரமானது. இரத்த சத்திக்கும் இரத்த விருத்திக்கும், தசை விருத்திக்கும், தாது பலத்திற்கும் இது ஒரு அமிர்த சஞ்சீவியாகும்.

20 நாள் மருந்து 40 வேளைக்கு உபயோகிக்கக்கூடியது. பூரண குணத்துக்குப் போதுமானது. விலை ரூபா 2-4-0.

தலைக்கமி கம்பெனி, ரிஜிஸ்டர் சின்ன தம்மி முதலி தெரு, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்-

சூனீ-தப்புசாமி முதலியார்		ரு. அ.		தூயரான் கதை		ரு. அ.	
இயற்றியவை.		ரு.	அ.	பூலோக லக்ஷ்மி கதை		...	0 12
ஞானசெல்வாம்பாள் 5பாகம்	9 10			கனகரத்தினம்		...	0 8
சுப்பகச் சோலையின் அற்புதக் கொலை	...	1	4	கண்டிராஜா நாடகம்		...	0 12
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2பாகம்	3 4			களின் சுந்தரி		...	0 10
மதனும்பாள் 2-பாகம்	...	8	0	கம்பராமாயண வசனசங்கிரகம் 2		...	0 0
லோகநாயகி	...	1	0	குசேலோபாக்கியான வசனம்		...	1 0
வினாயாடும் சாமான்	...	1	6	ஸ்ரீபாலன்		...	0 8
பவனத்திவு 2-பாகங்கள்	...	3	0	உதயணன்		...	0 7
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	...	0	14	தச்சுதிவன்		...	0 14
அமராவதி 2-பாகங்கள்	...	4	0	போஜு சரித்திரம்		...	0 5
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	...	1	8	சதானந்தர்		...	1 4
சந்தோட்டை	...	2	0	ஜீவகன் வசனம்		...	1 0
பூங்கோதை	...	0	10	கர்ணன் சரிதை		...	0 12
கீரகாதன்	...	0	12	பீஷ்ம விஜயம்		...	0 10
கனகபூஷணம் 2-பாகமும்	...	3	8	கீர்த்திசெங்கன்		...	0 8
சமலசேகரன்	...	1	12	முப்பெருந்தாசர்		...	0 10
தினகரசுந்தரி	...	1	0	அரிச்சந்திரன் சரிதை		...	0 8
சத்தினபுரி ரகசியம் 9பாகமும்	18 2			கீலக்கொடி		...	0 5
சத்திராபாய்	...	2	0	மணவாளன்		...	0 8
இராஜாமணி	...	2	0	பாகுராமன்		...	0 8
இரத்தினபாய்	...	1	12	சிசுபாலன்		...	0 8
மதனபூஷணம்	...	1	0	அங்கதன்		...	0 4
சுவர்ணும்பாள்	...	0	12	தசாவதாரம்		...	0 6
நேவசுந்தரி	...	1	4	கிருஷ்ணன் துது வசனம்		...	0 8
குணசுந்தரன்	...	0	12	சண்டோபாக்கியானம்		...	0 6
பத்மாவனி	...	0	14	கருணாகாரும் சத்தியசிலைமும்		...	0 8
ஆனந்தலிங்கம்	...	2	0	சத்தியவசனி		...	0 4
மின்சார மாயவன்	...	1	8	விமலன்		...	0 4
ஆனந்தசெங்கன் அஷ்டஜயங்கள்	...	1	12	கண்ணபிரான்		...	0 4
அரூர் இலக்ஷ்மணன்	...	2	0	செய்ப்புட்பாடத்திரட்டு		...	0 4
கவயல்லிய கவரீத வசனம்	...	1	8	காலுமத்திரி கதை		...	0 4
சகோதரவாஞ்சை	...	0	7	மங்களேசுவரன்		...	0 6
				தக்கன்		...	0 6
தத்துசுந்தரன் ராமாயணம்	...	4	0	சீமந்தனி		...	0 8
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1 12			காங்குகோடி		...	0 4
விவேகானந்தர்	...	4	0	மதிமோசவினக்கம்		...	1 0
தமிழ் மெய்கியா மெய்கா	...	3	0	மெய்க்காதலி		...	0 8
மாதவி மாதவன் 2-பாகம்	...	2	0	மேனாமினுக்கி கதை		...	0 8
கலியாண பகவதி	...	0	12	கீனாகானன் ஞானேந்திரி		...	0 8
அற்புத கவரீத வசனம்	...	1	0	மனோன்மணி கதை		...	0 8
அகட விஷ்ணு விளக்க கீதோதமம்	0 10			கேதவல்லி கதை		...	0 8
திமோத்யகாசத்தியாயினி	...	0	12	விஷ்ணுவாச கதை		...	0 6
				தாலகிட்டி மறத்த கதை		...	0 6

சுருத்தியாதினி சூயஸ், தபால் பெட்டி, தி. 187; மதராஸ்.

